

(1048)

I N

M. TVLL. CICERONEM

DECLAMATIO

FALSO SALLUSTIO ADSCRIPTA.

- 2 **G**rauitate et iniquo animo maledicta tua paterer, M. Tulli, si te sci-
rem iudicio magis, quam morbo animi, petulantia ista vti. Sed
cum in te neque modum, neque modestiam ullam animaduerto, re-
spondebo tibi: vti, si quam maledicendo voluptatem cepisti, eam
3 male audiendo amittas. Vbi querar? quos implorem? P. C. di-

IN M. TVLL. CIC. DECLAM.]
Bis huius Declamationis meminit Quin-
tilianus, Sallustio adscribens. Libr. iv.
cap. i. pag. 314. et ix. cap. iii. pag. 825. Vnde
firmissime concludi posse videbatur Colo-
melio, Sallustium esse auctorem: cum
iam dudum P. Victorius, Lipsius, Vossius
aliique docti viri demonstrauerint, cuius-
libet potius, quam Crispi foetum esse; vti
nec Ciceronis, qui sub eius nomine cir-
cumfertur. Posteriore quidem Fabii lo-
co in vet. cod. Almeloenei non legi ista
Sallustiana, testatur Cl. Burmannus: ne-
que ab illo scripta ea esse, pro certo adfir-
mare possum. atque idem de priore loco
censo. Cum forte litterator aliquis
(non dicam, ipse auctor, quisquis fuerit,
quo ingenii sui monumento auctoritatem
conciliaret) pro exemplo margini ista ad-
scripsisset, factum est, vt postea in contex-
tum irrepserint. Hoc altero loco vetus
codex; altero autem ipsa constructio val-
de verosimile efficiunt. Moris autem
fuisse Rhetoribus, sub clarorum virorum
nominibus Declamationes elaborare, ex
Seneca constat, et ex ipso Fabio iii. cap. x.
aliisque locis. *Vibio Crispo* tribuit Hadr.
Iunius de Coma cap. viii. Vossius Porcio
Latroni. Sed quis in tali re facile com-
pertum adferat? adde Rhenan. ad Dialog.
de Orat. princ. et Casp. Barth. xxiv. Ad-
uers. cap. v. Nos in recensione harum
Orationum quinque MSS. codicibus vsi
sumus, quorum plerique nude inscribunt:
Sallustius in Ciceronem. Sed Remensis 2.
quem postea, quia in primo Remensi non

fuerunt exaratae, numero addito nomina-
re non debuimus) et Gudianus cum Edd.
Veneris: *Inuictina C. Sallustii in Cice-
ronem*. Gruterus, qui cum Sallustio simul,
et cum Cicerone has Declamationes in
lucem emisit, a se multum diuersus est.

iudicio magis, quam morbo] Venuste
iudicium, et morbus animi e diuerso ponun-
tur. Illud est, ex quo homines sapientes
agunt, qui consilio res omnes adgrediun-
tur. Sic Auctor de Rep. Ord. i. cap. n. n. 2.
cetera multitudo more magis, quam iudicio
post alium alium secuta est. Morbus autem
est lubrico animi corrupta, et, quod hodie
dicunt, *adfectus*. Vide notam nostram ad
Cat. cap. xxxvii. extr. ita Pseudo-Cicero
Declam. n. 36. *desine morbo procacitatis
isto vti*.

2. cum in te neque modum] Sic MSS. et
edd. vet. item Gryphius: Male alii, *qua-
niam*. Guelferbytanus (*septimum* intelli-
ge, qui solus ex eo numero priorem hanc
Declamationem exhibet) *animaduertam*.
De illo *modum* neque *modestiam* dictum ad
Cat. cap. xi. n. 4. quod ab Sallustio eo con-
silio auctor expressit, vt conspiceretur
quaedam similitudo. Sic *iniquo animo pa-
terer* scripsit, quia Ille Iug. cap. xxxi. n. 21.
aequo animo paterer.

male audiendo amittas] Gudian. et Re-
mens. male dicendo, amittas. quam lectio-
nem illi dederunt, quibus male audire, pro
maledicta et crimina sua audire haud La-
tinum fuit. vide ad Cat. cap. iii. n. 1.

3. Vbi querar? quos implorem?] Academ.
omittit *vbi querar?* Guelf. *quos implem?*

ripi

ripi remp. atque audacissimo cu-
qui ita largitionibus corruptus e-
beat? an apud vos, P. C. quorum
ratissimo ludibrio est? vbi M. T.
atque in hoc ordine ita moderat-
clarissimi, Scipionis Africani, a-
initus huic vrbi ciuis. An ver-
sunt? an non ita a pueritia vixit
putares, quod alteri collibuisse
quentiam apud M. Pisonem non
que minime mirandum est, quo
pissime parasti. Verum, vt op-
mos attollit; vxor sacrilega, ac

esse perfidiae] i. perfidia vexari ren-
Male Acad. *perfidias locum*, quod etiam
edd. aliquot haeret. Sed vide Barth. xx.
Aduers. cap. v. Mox Gudian. Academ. i.
cert. et Guelf. omittunt *an*, quod tam-
vet. edd. agnoscunt. vt et Gruterus,
tamen in Ciceronis ed. omisit.

vt sese, ac fortunas s.] Guelf. *vt se ip-*
quomodo Gruterus in Cic.

et sceleratissimo cuique ludibr. est] Illa
sceleratissimo desunt Guelf. Remensi et
mnibus edd. vet. Acad. et Gudian. *est*
dibrio.

in hoc ordine ita moderatur] Ita M.
praeter Guelf. qui cum edd. vet. hoc on-
tit. quod cum Glareanus in suis libris
iam offendisset, fatetur, sibi planum
esse, quid significet, *in ordine*. Sumtum
ex Cat. cap. lii. n. 7. *multa verba* in hoc
dine feci. Alioquin *in ordine* idem no-
ret, cum Ordo praecise de Senatorio d-
tur, quod alio loco docuimus. Aretin.
qui haec descripsit, habet *gubernat ac
deratur*, vt explanaret Verbum *modera*
quod Sallustianis haud obscurum est.
Cat. cap. li. n. 25.

vnus reliquus ex familia] Remensis,
reliquis. alterum habet Crispus Iug.
xcvii. n. 3. Idem codex haud agnoscit
men Africani.

reptitius, accitus ac paullo ante] Rem-
et Academ. *reptitius*. Wallius *repeti-*
manifesto errore. Sed is admonet,
tinum non agnoscere *accitus*, quod in

remp. atque audacissimo cuique esse perfidiae? apud populum R.
 largitionibus corruptus est, uti sese, ac fortunas suas venales ha-
 eret? an apud vos, P. C. quorum auctoritas turpissimo cuique et scele-
 rissimo ludibrio est? ubi M. Tullius leges, iudicia populi R. defendit,
 ne in hoc ordine ita moderatur, quasi vnus reliquus ex familia viri
 illius, Scipionis Africani, ac non reptitius, accitus, ac paullo ante
 huic urbi ciuis. An vero, M. Tulli, facta, ac dicta tua obscura 4
 an non ita a pueritia vixisti, uti nihil flagitiosum corpori tuo
 iures, quod alteri collibuisse? Scilicet, istam immoderatam elo-
 quentiam apud M. Pisonem non pudicitiae iactura perdidicisti? Ita-
 minime mirandum est, quod eam flagitiose venditas, quam tur-
 pissime parasti. Verum, ut opinor, splendor domesticus tibi ani- 5. II.
 mae attollit; vxor sacrilega, ac periuriis delibuta; filia matris pel-

fidiae] i. perfidia vexari remp.
 Acad. *perfidiae locum*, quod etiam in
 aliquot haeret. Sed vide Barth. xxiv.
 cap. v. Mox Gudian. Acad. In-
 cert. et Guelf. omittunt *an*, quod tamen
 edd. agnoscunt. ut et Gruterus, qui
 in Ciceronis ed. omisit.

se, ac fortunas s.] Guelf. *ut se ipse*,
 modo Gruterus in Cic.

federatissimo cuique ludibr. est] Illa, et
 iudicium defunt Guelf. Remensi et o-
 rdis edd. vett. Acad. et Gudian. *est lu-*

hoc ordine ita moderatur] Ita MSS.
 Guelf. qui cum edd. vett. *hoc* omit-
 tunt. quod cum Glareanus in suis libris et-
 offendisset, fatetur, sibi planum non
 quid significet, *in ordine*. Sumtum est
 cap. l. n. 7. *multa verba* in hoc or-
 d. Alioquin *in ordine* idem nota-
 tum, cum Ordo praecise de Senatorio dica-
 tur, quod alio loco docuimus. Aretinus,
 haec descripsit, habet *gubernat ac mo-*
 deratur, ut explanaret Verbum *moderatur*,
 et Sallustianis haud obscurum est. vide
 cap. l. n. 25.

reliquis ex familia] Remensis, vnus
 quis. alterum habet Crispus Iug. cap.
 n. 3. Idem codex haud agnoscit no-
 men Africani.

reptitius, accitus ac paullo ante] Remens.
 et eadem *reptitius*. Waffius *repetitius*,
 manifeste errore. Sed is admonet, Are-
 tinum non agnoscere *accitus*, quod in no-

stris omnibus haeret. Ab illo *institus* flu-
 xit Aust. de Rep. Ord. *institus*. Cicero-
 nem haud absimiliter Catilina vocat *inqui-*
linum ciuem urbis Romanae, cap. xxxi. n. 7.
 Gudian. *accitus*. is etiam urbi neglexit.

4. quod alteri collibuisse] Ex Sallust. Cat.
 cap. li. *matres familiarum pati, quae victo-*
ribus collibuisse. Gudian. Remens. In-
 cert. et Guelf. *alicui collibuisse*, ex Glossa.

Scilicet, istam immoderatam] Gud. Rem.
 Inc. Guelf. et Veneta 1493. aut *scilicet*; Aca-
 dem. et reliquae Venetae, *an scilicet*. Sed
 si Sallustianam dictionem exprimere vo-
 luit auctor, neque *aut*, neque *an* est adii-
 ciendum. Gudian. *istam moderatam*. non
 male. Nam Ironia satis aperta est: Aca-
 dem. *nisi pudicit. iactura*; Incert. num p. *ia-*
ctura. Denique Guelf. *perdidisti*; Venetae
 priores, *perdidisse*. Vnde scribo: *scilicet*
istam moderatam eloqu. apud M. Pisonem pu-
dicitiae iactura perdidisse. De hoc Pisonem
 vide Cic. in Bruto.

si eam flagitiose venditas] Acad. *qui eam*;
 Gudian. Guelf. Remens. et edd. vett. *quod*
eam. Eadem edd. *venditas*. male. *vendi-*
tare eloquentiam dixit, ut Iuuenal. *vendere*
periuria, etc. Acad. *minime curandum est*.

5. animos attollit] Incert. et Remensis,
animos tollit.

periuriis delibuta] Waffius Venetam
 1470. *nobilitata* habere testatur, credo fal-
 lens numero. nam in Veneta eius anni
 hae Declamationes haud reperiuntur. Ex-
 stat tamen *nobilitata* in Venetis illis omni-

- 6 lex, tibi iucundior, atque obsequentior, quam parenti par est. Domum ipsam tuam vi, et rapinis, funestam tibi ac tuis, comparasti: videlicet uti nos commonefacias, quam conuersa sit resp. cum in ea domo habitares, homo flagitiosissime, quae P. Crassi, viri consularis, fuit. Atque haec cum ita sint; tamen Cicero se dicit in concilio deorum immortalium fuisse; inde missum huic urbi: ciuibusque custodem, absque carnificis nomine, qui ciuitatis incommodum in gloriam suam ponit. quasi vero non illius coniurationis causa fuerit consulatus tuus; et idcirco resp. disiecta eo tempore, quo te custo-

bus, quas saepius aduoco, A. 1490. 1493. 1499. 1500. At Remens. *periuriis dedita*; Incert. Acad. Guelf. et Gudian. *periuriis debilitata*. Quintilian. xi. cap. iii. *pluribus medicamentis propter dolorem artuum delibutus*. quod exscripsit Fabius ex Cicero- nis Bruto. Ita Valerius Max. *unguentis delibutus*. Quamobrem eo verbo non sine decore vsus est auctor. Gruterus hic *delibata*; cum Cicerone *debilitata* scripsit.

filia matris pellex] Edd. Venetae, *matri pellex*: quomodo quaedam edd. Sernii ad Virg. vi. Aen. v. 623. qui haec sub nomine Sallustii citat, quae tamen a melioribus libris recte exsulant. Rem turpiculam honesto verbo *obsequentior* exponit. In simili re vocabulum *obsequium* posuit Columella et Petronius, vt ostendit Cl. Burmannus ad Quintil. viii. cap. iii. pag. 692. Guelferb. *quam parenti parens*.

6. *cum in ea d. habitas*] Guelf. sine Prae- positione, *cum ea domo habitas*. Gudian. Acad. Incert. Remens. cum edd. vet. *habitares*. atque ita Gryphius. Ortum credo ex notata varia lectione, *habitas*, *habites*. Interim cum tot codd. iuberent, recepi. Mox Incert. Guelf. et Venetae, *P. Crassi viri clarissimi*. Nimirum *V. C.* et *virum consularem*, et *virum clarissimum* significat; vnde ista saepissime permutantur. vide ad Rutil. Itiner. princ. Certe in Academico hodieque legitur, *P. Crassi b. c. fuit*. consueto librorum errore *b.* pro *v* exhibet. Gruterus in ed. Ciceronis, *vir clarissimi*.

7. *tamen Cicero se dicit*] Guelf. et Venetae omnes reiciunt *tamen*, quod certe Sallustius, etiam vbi *et* et similes particulae praemittuntur, exaudire iubet. vide ad Jug. cap. xxxv. n. 9. MSS. quatuor, *tamen*

se Cicero dicit. At Crispus Cat. cap. xlviii. n. 4. *Is cum se diceret indicaturum de coniuratione*. vbi vide plura.

in concilio deorum immortal.] Veneta nostra prima, MSS. Gudian Incert. et Guelf. *in concilio deorum*; quomodo et Gryphius: vt mirer Wassium, qui de suis libris omnibus testatur, habere eos *concilio*. Perpetuo ista confunduntur, et apud ipsum Virg. 1. Georg. v. 24. *Tuque adeo, quem nunc quae sint habitura deorum Concilia, incertum est*. item apud Quintil. xi. cap. i. vbi instantia Ciceronis arguitur: *Iouem illum, a quo in concilium deorum aduocatur*. quae iam Wassius laudauit. Bene Statius in Theb. v. 549. *piget irrupisse volantum Concilia*; v. 633. *superosque irrumpere coetus*. Auctor infra n. 14. *quem Iupiter O. M. in concilio deorum admisit*. item P. Latro. Mox Academ. a prima manu, *custodiae, pro custodem*, absque *carnificis nomine*] abique pro *sine*, cum Apuleio, Lactantio, Minucio et Comicis dixit. Rarissime Cicero, Sallustius numquam ea particula vtitur. Sententia tangit acerbe satis rigorem Ciceronis in puniendis Catilinae sociis. infra Guelferb. *incommoda*.

in gloriam suam ponit] Ita Sallustius Jug. *in gratiam habere*. Nimirum *ponere in gloriam*, vel *gloria*, est *in gloriam ducere*, vt alibi Sallustius dixit. Ita Cicero, *ponere mortem in malis*. vide ad iv. Epist. ix. n. 10. Gebhard, ad Corn. Nepot. Lepidus 1. Hist. n. 19. *quorum adeo Sullam non poenitet, vt et facta in gloria numeret*.

non illius coniurat. causa] Remens. *non illius causa coniurationis*. sed Academ. o- mittit nomen *coniurationis*, vt illius *incommodi intellexisse videatur*. Ceterum ipsi dem

dem habebat. Sed, vt opinor, illa fulacum cum Terentia vxore de re iudicia domi faciebatis: ex con- demnabas: cum tibi alius Tus- culanum aedificabat, alius domum emel- calumniae proximus, is aut domum infidias senatui fecerat, denique de- stitibi falsa obicio; redde rationem quid tibi litibus accreuerit, quae ex- lanum et Pompeianum infinito- ces; cui dubium potest esse, quid miseris ciuium paraueris? Veru- nas, ex C. Marii familia, eius virtu-

coniurationis populares culpam in Cice- ronem transferre nitebantur, Cat. cap. xlviii. n. 1. adde Eod. cap. xxxi. n. 7.

8. *Sed, vt opinor, illa*] Elegantius Gu- dian. *Sed, vt opinor, illa cet.*

legis Plantiae iudicia d. faciebat] Planti- scribunt MSS. nostri; de qua lege plu- ad Cat. cap. xxxi. n. 4. Iudicia facere di- cum Cicerone. is 1. epist. vii. n. 13. *toti- facti tui iudicium non tam ex consilio* t- quam ex euentu homines esse facturos. vide. Ceterum Guelf. Academ. Inc- item omnes Venetae et Manutius G- phiusque *faciebatis*, quod temere im- tarunt: forte propter *consulisti*. de Enallage alibi pluribus. de moribus rentiae, quae se publicis negotiis libe- inserebat bene Plutarchus Cic. p. 870.

alios morte, alios pecunia] quatuor et omnes Venetae, item Gryphius c- tunt duas priores dictiones. In Ve- praeterea est *pecuniae*, vt *capitis dam- Priores condemnabis*; credo, pro c- minabatis.

alios Tusculanum, alios] Venetae e- reanus: *alios Tusculanam*, nempe quod probo, cum videam, hunc hor- infra *Tusculanum* et *Pompeianum* scri- Frequens adeo mentio harum vi- apud Ciceronem, vt hic iure sile- mus. vide tamen xiii. ad Att. epist. ii. epist. iv. Incert. et Remens. *exaedi-* quomodo et Cicero et Sallust. Cat. *nihil poterat*] emere, aedificare.

habebat. Sed, vt opinor, illa te magis extollunt, quae post con- 8
 cum Terentia vxore de rep. consuluisti, cum legis Plautiae
 domi faciebatis: ex coniuratis alios morte, alios pecunia
 damnabas: cum tibi alius Tusculanam, alius Pompeianam vil-
 edificabat, alius domum emebat: qui vero nihil poterat, is erat
 tuae proximus, is aut domum tuam oppugnatum venerat, aut
 senatui fecerat, denique de eo tibi compertum erat. Quae 9
 falsa obiiicio; redde rationem, quantum patrimonii acceperis,
 tibi litibus accreuerit, qua ex pecunia domum paraueris, Tuscu-
 et Pompeianum infinito sumtu aedificaueris? Aut, si reti-
 cui dubium potest esse, quin opulentiam istam ex sanguine et
 ciuium paraueris? Verum, vt opinor, homo nouus Arpi-10.III.
 et C. Marii familia, eius virtutem imitatur; contemnit simulta-

tionis populares culpam in Cice-
 onem transferre nitebantur, Cat. cap. XLIII.
 Eod. cap. XXXI. n. 7.

Sed, vt opinor, illa] Elegantius Gu-
 Sed, opinor, illa cet.

Plantiae iudicia d. faciebatis] Plantiae
 MSS. nostri; de qua lege plura
 cap. XXXI. n. 4. Iudicia facere dixit

Cicerone, is i. epist. VII. n. 13. totius
 iudicium non tam ex consilio tuo,
 ex euentu homines esse facturos. vbi

Ceterum Guelf. Academ. Incert.
 omnes Venetae et Manutius Gry-
 que faciebatis, quod temere immu-
 tate: forte propter consuluisti. de qua
 alibi pluribus. de moribus Te-
 quae se publicis negotiis libenter
 bene Plutarchus Cic. p. 870.

ex morte, alios pecunia] quatuor MSS.
 omnes Venetae, item Gryphius omit-
 duas priores dictiones. In Venetis
 erera est pecuniae, vt capitis damnare.
 res condemnabis; credo, pro conde-
 natis.

alios Tusculanam, alius] Venetae et Gla-
 mos: alius Tusculanam, nempe villam,
 adprobo, cum videam, hunc hominem
 Tusculanum et Pompeianum scripsisse.
 pens adeo mentio harum villarum
 Ciceronem, vt hic iure silere quea-
 vide tamen XIII. ad Att. epist. XIV. et
 IV. Incert. et Remens. exaedificabat:
 modo et Cicero et Sallust. Cat. cap. XIII.
 nil poterat] emere, aedificare. vide ad

Iug. cap. III. n. 2. Mox neque calumnia, ne-
 que constructio et proximus Sallustiana
 sunt. Compertum erat i. constabat tibi cer-
 to, eum fuisse in coniuratione.

9. falsa obiiicio] Guelf. et Academ.
 obicio: nempe vt conicio, abicio et omnia
 a iacio composita, vna i in MSS. exhiben-
 tur. de quo alibi.

litibus accreuerit] actionibus tuis, qui-
 bus Ciceroni cum diuersa parte res erat,
 vnde lites adpellat. Alioquin ipsae par-
 tes litigantes haud raro eo nomine veni-
 unt. item litigare, litigatores. Mox parare
 domum ex pecunia, vt Sallust. Iug. cap.
 XXXI. Serui aere parati. vbi vide. Deinde
 Venetae, exaedificaueris.

cui dubium potest esse] Incert. cui potest
 dubium esse. Acad. et Gudian. cui potest esse
 dubium. Acad. etiam an, pro quin ostentat.

et visceribus ciuium paraueris] Guelf.
 Acad. Incert. Remens. et odd. vett. et mis-
 riis ciuium parasti. miseriis reuocaui, cum
 alterum cum incommodo sententiae le-
 geretur. miseriis intelligit egestatem, ex-
 silium, aes alienum, iurgia, quibus one-
 rabantur ciues, vt Ciceronis calumnia li-
 berarentur, ex mente personati huius Sal-
 lustii. Neque ignoro Ouid. Heroid. Epist.
 I. v. 90. Viscera nostra tuae dilacerantur opes.
 aut Lamprid. in Seuerio cap. XV. ex visceri-
 bus prouincialium homines pascere. quae
 tamen parum tuentur vulgatam.

10. ex C. Marii familia] MSS. nostri et
 edd. vett. ex M. Crassi familia. Acad. ex il-
 tem

- tem hominum nobilium: remp. caram habet, neque terrore, neque gratia commouetur: Illud vero amicitiae tantum, ac virtutis est animi. Immo vero homo leuissimus, supplex inimicis, amicis contumeliosus, modo harum, modo illarum partium, fidus nemini, leuissimus fenator, mercenarius patronus, cuius nulla pars corporis a turpitudine vacat: lingua vana, manus rapacissimae, gula immensa, pedes fugaces; quae honeste nominari non possunt, inhonestissima.
- 12 Atque is, cum eiusmodi sit, tamen audet dicere: *O fortunam natam me consule Romam!* Te consule fortunatam, Cicero? immo vero in-

lius *M. Crassi familia*. Sed vulgatam sensus poscit. Vterque nempe et Cicero et Marius Arpino oriundus erat. vide Iug. cap. LXIII.

contemnis similitatem] *Guelf societatem*. Restius *Academ. similitates*. Marius quippe acres cum nobilibus inimicitias exercebat; simul omnes eorum insultus contemnebat. vide Iug. cap. LXXXIV. et LXXXV.

populi R. curam habet] Omnes MSS. *remp. caram habet*. Male certe *populi R.* editur, cum et ipsi nobiles, quos contemnebat, ad populum R. pertineant. vide *Car. cap. xli. n. 3.* Saepissime autem duae MSS. notae *R. P.* et *P. R.* confunduntur. Scriberem itaque, *Reip. curam habet*; sed MSS. lectionem reposui.

neque gratia commouetur] *Venetae: neque gratia mouetur*. *Gudian. Incert. Acad. et Guelf. remouetur*, quod haud displicet.

Illud vero amicitiae tantum cet.] Haec corrupta esse, indicauit Glareanus. varie etiam in codd. scribuntur. *Venetae, illud vero amicitia tantum, ac virtus est animi*; *Guelferb. Illi vero amicitia tua ac virtus est animi*; *Academ. Ei v. amicitiae tantum ac virtus e. a.* *Incert. et Remens. Aliud vero amicitiae tantum ac virtus est animi.* Quis haec expediet? Ferri poterit vulgata, si interrogandi signum sustuleris, et superioribus haec adieceris, hoc sensu: *Illud np. similitates contemnere, et remp. maxime caram habere, est amicitiae, h. indicium patriae amoris et virtutis animi, constantiae inprimis, cui mox leuitatem animi opponit.* Ita vero *amicitia* hic dictum foret, vt amicus patriae, amicus tyrannidi, vt *Marius Cic. xi. epist. xxviii. n. 4. aiunt enim patriae amicitiam praeponebam esse.*

vt habent verustissimi codd. *virtus animi* frequens *Crispo*, vt *timor animi* aliaque plura. Cum vero nec MSS. nec edd. vet., interrogandi notam addant, tantum mihi permisi, vt eam expungerem. Conieceram tamen ex MSS. *Ea vero amicitia tua ac virtus est animi?* aut *illa vero pudicitia tua ac virtus est animi?* nimirum, quae *Marii* fuit. *Gruterus* cum *Cicerone* emisit: *Aliud vero amicitia tantum, ac virtus est amici.* Praestitisset, si viginti suorum *Palat.* codd. lectiones indicasset. namquam propinat, mera est inscitia.

ii. *supplex inimicis*] *Caesari*, vt *arbitror.* *Contumeliosus* in *Pompeium* eiusque socios. quod certe crimen, si ita nominandum, historia confirmat. Sed illa temporibus cessit, vt saepe amicis suis scripsit.

leuissimus Senator] vt contra *graves strenui* apud ipsum *Ciceronem*. vide *Declam. extr. mercenarius patronus*, qui vendebat eloquentiam, n. 4. adde *Declam. Ciceron. n. 15.*

quae honeste nominari non p.] *Gudian. quae honestate nominari n. p.* Sed vide n. de *Rep. Ord. cap. ix. n. 2.*

12. *o fortunatam natam*] Versum hunc *Ciceronis* ex tribus illis libris de temporibus suis carmine conscriptis, multi veterum carpebant, teste *Quintil. xi. cap. 1.* adde *Iuuenal. Sat. x. v. 122.* ibique *Interpp.* Carpebant nimirum propter *Cacophaton*, quod frustra factum esse ostendit *Turnebus.* *Natam* dixit *Romam*, quod eam ab excidio defenderit; sicuti et diem, qua oppressa est coniuratio, *natalem urbis* appellare solebat. adde notata ad *Orat. Cotta* supra *Lib. vi. Fragm. et Cic. iii. Cal. c. 1.* felicem,

felicem, et miseram, quae crudeliter perpeffa est; cum tu, perturbare crudelitati tuae cogebas in tua lubricine erant, cum tu, omnium nostrum vitae necisq. ras. Atque parum est, quod i morando exprobras; neque i oro te, Cicero, perfeceris, quod ne aures nostros odio tuo o infectabere? Cedant arma togae togatus, et non armatus, et, quod Syllamque dictatorem, praetor. Sed quid ego plura de

quae crudelissimam proscript.] *Guelf. miserissimam crudelissimamque.* *Incert. et Academ. ciuium* omittunt. *Academ. et Gudian. proscriptionem* ea perpeffa est.

metu percussos o. bonos] *Guelf. metu percussos.* *Sub. g. Porcia*, de qua disputat *Caes. cap. 11.*

omnium nostrum vitae] Sic edd. *Guelf. et Incert. MSS.* At *Gudian. Remens. omnium nostrorum vitae* aliae *omnium nostrae vitae.* *Nostri* um, vt *Cicero* tuo *unius studio*; *A. culpa solius tua*, alia alibi notata. tra libros vet. nihil facile aulim, te auctoritate *Gellii* et *Crispi.* vide cap. xxxiii. De re simili conquidus supra i. *Histor.*

13. *parum est, quod imp. fecisti* Iug. cap. xxxi. n. 22. Eleganter *tiam Apuleius* apud *Wassium*: *semel peccasses, ac tam bonum tu obliuio capefferet.*

neque licet obliuisci] *Gudian. bis obliuisci*; *Academ. neque bis* cert. neque i. obl. bis. vnde orta ra edd. *Venet. neque i. obliuisci* i suae. Alii, *neque licet piis*; quod cessarium esse iudicat *Glarean. ram.* *Guelf. seruitutis tuae*, v *Seruitium Iugurthae.* sed non p

Egeris, oro te, Cicero] *Rem.*

errore, neque
tutis est ani-
mici contu-
nini, leuissu-
poris a tur-
nmenſa, pe-
oneſtiſſima.
unam natam
no vero in-

l. virtus animi
animi aliaque
nec edd. vett.
tantum mihi
Conicece-
o amicitia tua
vero pudicitia
mirum, quae
Cicerone emi-
ac virtus eſt
i ſuorum Pa-
nam, quam

ri, vt arbi-
ocium eius-
n, ſi ita no-
t. Sed ille
amicis ſuis

graves ſre-
nde Decla-
qui vende-
Declam. Ci-

] Gudian.
vide n. de

um hunc
tempori-
ulti vete-

xi. cap. i.
Interpp.
ophaton,
Turne-
l eam ab
em, qua
vbi ad-
rat. Cot-
Cal. c. i.
licem,

sem, et miseram, quae crudeliſſimam proſcriptionem ciuium
pellita eſt; cum tu, perturbata rep. metu percuſſos omnes bonos
ere crudelitati tuae cogebas; cum omnia iudicia, omnes leges,
labidine erant, cum tu, ſublata lege Porcia, erepta libertate,
noſtrum vitae necisque poteſtatem ad te vnum reuocau-
Atque parum eſt, quod impune feciſti: verum etiam comme-
ando exprobras; neque licet obliuiſci ſeruitutis ſuae. Egeris,
te, Cicero, perfeceriſ, quod libet: ſatis eſt perpeſſos eſſe: etiam-
nres noſtros odio tuo onerabiſ? etiamne moleſtiſſimis verbis
ctabere? *Cedant arma togae, concedat laurea linguae.* Quasi vero
tus, et non armatus, ea, quae gloriariſ, confeceriſ, atque inter te,
amque dictatorem, praeter nomen imperii, quidquam interfue-
Sed quid ego plura de tua inſolentia commemorem? quem 13 14 IV

ae crudeliſſimam proſcript.] Guelf. et
timam crudeliſſimamque. Incert. Gu.
Academ. ciuium omittunt. At Re-
et Gudian. proſcriptionem eam per-

neu percuſſos o. bonos] Guelf. metu pul-
Academ. metu percuſſos. Sublata le-
Porcia, de qua diſputat Caefar Cat.

omium noſtrum vitae] Sic edd. vett. item
et Incert. MSS. At Gudian. Acad.
menſ. omnium noſtrorum vitae. Edd.
omnium noſtrae vitae. Noſtrae omni-
vt Cicero tuo vnius ſtudio; Aufonius
ſilius tua, alia alibi notata. Sed con-
libros vett. nihil facile auſim, acceden-
toritate Gellii et Crispi. vide ad Cat.
xxiii. De re ſimili conqueritur Le-
ſus ſupra i. Hiſtor.

parum eſt, quod imp. feciſti] Ex Sall.
cap. xxxi. n. 22. Eleganter in ſenten-
Apuleius apud Waſſium: *Scilicet, ne
pecaſſes, ac tam bonum tuum factum
capieſſet.*

neque licet obliuiſci] Gudian. neque licet
obliuiſci; Academ. neque his licet; In-
neque l. obl. his. vnde orta eſt ſcriptu-
edd. Venet. neque l. obliuiſci ius ſeruitutis
Alii, neque licet piis; quod, aut his, ne-
ſtarium eſſe iudicat Glareanus. perpe-
Guelf. ſeruitutis tuae, vt Salluſtius,
iugurthae. ſed non probo.

Egeris, oro te, Cicero] Remenſis, Egeris,

oro, Cicero. contra formulam his declama-
tionibus valde uſitatam. vide n. 14.

odio tuo onerabiſ] Remenſ. etiamne aures
tuas odio onerabiſ. Incert. odio tui. Per-
belle odio dixit, pro rebus, quae odium tui
renouant, quae ſunt odioſae. Ita ſere
Plaut. Aſin. A. ii. Sc. iv. v. 40. *Iam hic me
abegerit ſuo odio.* Apud Terentium Do-
natus *odium* interpretatur inſtantiam, alii
inſtandi moleſtiam. Sed vide omnino
Gifan. ad Lucret. pag. 386. Schulting. ad
Quinctil. Declam. iv. cap. i.

concedat laurea linguae] Gudian. conce-
dam; Guelf. cumcedant. Omnes autem
ſcripti et impreſſi linguae. Contra apud
Cic. i. Offic. cap. xxii. *concedat laurea laudi.*
idque viri docti tuentur. Alii tamen pro
linguae pugnant. vide ibi Interpretes, et
Burmann. ad Quinctil. xi. cap. i. *Laudem*
interpretantur magnifica iudicia; quo
ſenſu et lingua accipi poſſet. *Laurea* enim
mutum eſt indicium victoriae, muta prae-
dicatio virtutis. Alii linguae, eloquentiae
exponunt: contra mentem Tullii, et ele-
gantiam oppoſitionis.

praeter nomen imperii] ille dictator, tu
conſul remp. lacerauisti. de nomine im-
perii vide Cat. cap. ii. n. i. Incert. et Re-
menſ. quidquam interfuit. Guelf. non quid-
quam fuit.

14. quem Minerva omnes artes cet.] Ea-
dem citat Quinctilianus ſaepe dicto cap.
i. Lib. xi. pag. 966. Guelf. quod tua Miner-
ua cet.

Rrr rrr

Miner-

15 Minerua omnes artes edocuit, Iupiter optumus maxumus in concilio deorum admisit, Italia exsulem humeris suis repporauit. Oro te, Romule Arpinas, qui egregia tua virtute omnes Paullos, Fabios, Scipiones, superasti, quem tandem locum in hac ciuitate obtines? quae tibi partes reip. placent? quem amicum, quem inimicum habes? cui in ciuitate fecisti insidias, ancillaris: (Quo iure, cum de exsilio tuo

in concilio deorum] Guelf. sine Praepositione, *concilio*; Incert. et edd. vett. *in concilium*, quomodo Quintilianus citat; reliqui *in concilio*, aut *in concilium*. *Concilium* esse scribendum, diximus supra ad n. 7. vbi vide. *In concilio* autem voluit auctor, quia Sallustius *in urbis imponere*, aliaque dixit: apud quem haec Antiptosis est vulgarissima.

Italia exsulem humeris suis] Toties gloriatur Cicero, omnes ordines, omnem sexum, omnem denique Italiam adnissam esse, quo Cicero ex exsilio reuocaretur, ut haec non temere ipsi obiiciantur. *Repporauit* est in omnibus MSS. edd. vett. et mediis etiam melioribus; quod inepte recentiores quaedam conuerterunt in *deportauit*.

15. Oro te, Romule Arpinas] Oro te, formula interrogandi, sed quae addatur rebus etiam extra interrogationem iam manifestis, ut tantummodo confessionem alterius exprimamus. Cic. vii. epist. xvi. n. 3. oro te, quis tu es? Seneca i. Clem. cap. xxv. Quid enim interest, oro, Alexander, leoni Lyfimachum obiicias, an ipse laceres dentibus suis? Apulei. de Mundo pag. 67. Nam quid, oro te, ornatum atque ordinatum videri potest, quod non ab ipsius exemplo imitatur sit ratio? supra n. 13. Pro Romule Arpinas, Guelf. *tumule Arpinas*. male. *Romulum* vocat per Antonomastiam, noui quasi status auctorem. vide notam ad i. Hist. Orat. Lepid. n. 5. infra a manu secunda Gudian. *superas*.

locum in hac ciuitate obtines] Venetae priores omittunt Praepositionem *in*. Sunt autem loca illustriora, et obscura, quae ciues in sua quisque ciuitate obtinent. Quaerit ergo ex Cicerone, qui ipse praeco fuerat virtutis suae, quem habeat. Primum, si fides verbis habenda esset, tene-

ret. Verum ancillatur aliis, et quae sequuntur.

quae tibi partes reip. placent] Partes reip. alioquin dicuntur, quem modo locum nominauerat. Hic vero factiones intelligere videtur, quae tum temporis inter Pompeianos, Caesarianos et Catonianos erant: quarum nullis sese Cicero adiungebat.

quem amicum] nemo enim omnium constanter ab Cicerone amabatur, nec Cato, neque Pompeius aut Caesar, sed pro virilitate sua amicos habebat. hoc est, quod Sallust. Cat. cap. xi. ait, *amicitias inimicitiasque non ex re, sed ex commodo aestumabat*. Ita nempe fiebat, ut nemo certo sciret, quem Cicero pro amico, quem pro inimico haberet.

cui in cis. insid. f. ancillaris] i. Caesari, cui antea, Pompeium securus, insidias struxit, nunc turpiter seruis, quod quomodo expurget Cicero vide infra Declam. in Sallust. n. 16. Et acerbum est Verbum exquisitumque *ancillari*, pro seruire, dictum esse, ut omnia feminina, proberi gratia, de viris dicuntur. ita supra i. Hist. Or. Lepid. n. 21. *Fusidius*, ancilla turpis, vbi vide. Gudian. Incert. et Acad. *ancillares*; Remens. *ancillares*; Guelf. *acillares*, sed edd. Venetae respuunt hoc verbum.

quo iure, cum de exsilio] Parenthesi inclusi haec verba, ut paululum adiunxerem sententiam, quae est vulgo impeditissima. Venetae omnes: *quo iure de exsilio tuo Dyrrachio redisti, cum sequebaris*. Sed Academia haec omnia neglexit. Guelf. in posterioribus verbis cum Venetis incedit. Gudian. *eum persequeris*, a manu secunda. *eum sequebaris* est etiam in Incert. ut rescribendum fuerit, *eum sequebaris*. Cicero exsul Dyrrachii morabatur, quod ibi tuto esse poterat, et celeriter audire, quae Romae agerentur. vide xiv. Epist. i. extr. et epist. Dyrra-

Dyrrachio redisti, eum sequebarum potentiae faues: qui tibi dementes ac furiosos vocas. existumas: Bibulum petulantem: quem maxime odisti, ei sedens, de rep. sentis: his magna! neque in hac, neque in illa

IN SA DECL

CICERONI

iii. n. 8. et antequam iret in exsiliu tabatur a Caesare in legationem: tunc recusabat. redux autem eum batur. Venetae coniungere videntur *sequebaris*, quos tyrannos adpellabas.

eorum nunc potentiae faues] MSS. et edd. Venetae nunc omittunt: expressum est illud supra penes *ancillaris*. adde ad Iug. cap. iv. n. 7. *tyrannos appellabit*.

dementes ac furiosos] *furiosi* be dementibus nominantur, cum idem utrosque vexare soleat. Verum ter *furiosi* vocantur, qui ciuiles m citant, et in ciues armantur. vide epist. xi. n. 2. ibique Manutium. tione hic non male Ciceroni tri vox. Ceterum in omnibus MS vett. vacat particula *nunc*, quam mitti ad Iug. Sallustii diximus.

16. *Vatinii causam agis*] qu plus quam ciuili odio erat profe ex Orationibus constat; quem gratiam recepit et a Caluo am accusante defendit. vide Cic. n. 8. Valer. Max. iv. cap. ii. n. 4. de Sextio] quem antea Orati est in manibus, ita acriter dese Vatinium alia lacerauit. Si Gallus est, ad quem legimus Cic stolas, non obscurum erit, Cice le de Sextio existimasse.

in concilio. Oro te, abios, Scinnes? quae labes? cui exilio tuo et quae se-

trachio redisti, eum sequebaris?) quos tyrannos appellabas, eorum potentiae faues: qui tibi ante optimates videbantur, eosdem amantes ac furiosos vocas. Vatinius causam agis: de Sextio male iudicissimas: Bibulum petulantissimis verbis laedis: laudas Caesarem: quem maxime odisti, ei maxime obsequeris: aliud stans, aliud sedens, de rep. sentis: his maledicis, illos odisti: leuissime transfugas neque in hac, neque in illa parte fidem habes.

IN SALLVSTIVM DECLAMATIO

QVAE
CICERONI FALSO TRIBVITVR.

n. 3. et antequam iret in exilium, inuenerat a Caesare in legationem: quam recusabat. redix autem eum sequebatur. Venetae coniungere videntur, cum sequebaris, quos tyrannos adpellabas.

verum nunc potentiae faues] MSS. omnes edd. Venetae nunc omittunt: neque appellum est illud supra penes Verbum acillaris. adde ad Iug. cap. iv. n. 7. Acad. tyrannos appellabit.

denantes ac furiosos] furiosi bene cum sentibus nominantur, cum idem malum eosque vexare soleat. Verum eleganter furiosi vocantur, qui ciuiles motus excitant, et in ciues armantur. vide Cic. x. epist. xi. n. 2. ibique Manutium. qua nomine hic non male Ciceroni tribuitur ea sententia. Ceterum in omnibus MSS. et edd. vacat particula nunc, quam recte omittit ad Iug. Sallustii diximus.

16. Vatinius causam agis] quem antea plus quam ciuili odio erat persecutus, ut in Orationibus constat; quem postea in gratiam recepit et a Caluo ambitus eum accusante defendit. vide Cic. i. epist. ix. n. 8. Valer. Max. iv. cap. ii. n. 4.

de Sextio] quem antea Oratione, quae est in manibus, ira acriter defenderat, ut Vatinius alia lacerauit. Si Sextius ille Gallus est, ad quem legimus Ciceronis Epistolas, non obscurum erit, Ciceronem male de Sextio existimasse.

Bibulum petulantissimis] inimicum Caesaris, quem antea mire fouebat Cicero. vide i. epist. ix. De Caesare res omnibus nota. Bene autem Gudian. maxime obsequeris, sine Prouocabulo ei. Venetae, et ei m. obsequeris.

aliud stans, aliud sedens] Venetae priores: aliud stans, sedens aliud. Stantes dicebant sententiam. vide ad Cat. cap. xxxi. n. 7.

his maledicis] Guelf. illis maledicis. Maledicis, quos aperte infestaris; odisti, quibus adhaeres.

neque in illa parte fidem habes] Gudian. habent; Academ. Remens. et Venetae priores, habens. Dicitio fidem habere, pro vsu eius saeculi, quo haec scripta sunt, aequiuoca est. Intelligitur enim neque in hac, neque in illa parte homines tibi fidem habent, et neque tu huic, neque illi parti fidem habes. vide Vorst. de Latin. merito suspect. cap. xvii.

IN SALLVST. DECLAM.] Ciceroni hanc tribuebant olim magni viri, quos iam Petr. Victorius, Corradus, alii dudum refutarunt, ut male post tantam lucem Auf. Popma etiam nugas agere maluerit: Glareano lapsum suum facile condonamus. Ceterum Waffius hanc quidem Declamationem suae editioni non addidit, secutus forte Hackianas, aut ani-

EA demum magna voluptas est, Crispe Sallusti, aequalem ac parem verbis vitam agere, neque quidquam tam obscenum dicere, cui non ab initio pueritiae omni genere facinoris aetas tua respondeat, ut omnis oratio moribus consonet. Neque enim, qui ita vivit, uti tu, aliter, ac tu, loqui potest: neque, qui tam illoto sermone utitur, vita honestior est. Quo me vertam, P. C.? unde initium sumam? maius enim mihi dicendi onus imponitur, quo notior est uterque nostrum. Quod si aut de mea vita, atque actibus, huic conviciatori respondero, invidia gloriam consequetur: aut, si huius facta, mores, omnem aetatem nudavero, in idem vitium incidam procacitatis, quod huic obiiicio. Id vos, si forte offendimini, iustius huic, quam mihi, succensere debetis, qui initium introduxit. Ego dabo operam, ut et pro me minimo cum fastidio respondeam, et in hunc minime mentitus esse videar. Scio me, P. C. in respondendo non habere

mi sui iudicium. In MS. Remensi inscribitur, *Controuersia Ciceronis in Sallustium.*

aequalem et parem] Omnes MSS. et edd. *vet. aequalem ac parem.* Intellige autem, *te aequalem . . . v. agere.* Ea eleganter exaudiri, diximus ad Cat. cap. xxxi. n. 7. *verbis* vacat in Academico. *Aequalis ac par* iunguntur etiam ab Quinctiliano: ut Crispus iungit *par similisque.* vide ad Cat. cap. xiv. n. 4.

moribus consonet] Eadem sit, ut mores sunt. Quinctil. ix. cap. iii. *initia quoque et clausulae sententiarum inter se consonant.* Mox Gudian. *aliter, ut tu, loqui potest.* Academ. *neque enim, qui tam illoto cet.* Nescio, an adluserit ad Graecorum proverbium: *talis hominibus oratio, qualis vita,* Seneca Epist. cxiv. post princ. cum nota Lipsii.

2. *Quo me vertam, P. C.*] Gudian. *quo peruertam, P. C.* Incert. et Remens. *quo me praeuertam.* Similiter Declam. superiore n. 3. infra mihi locum mutat in Incert. sed Academ. omittit.

Quod si aut de mea vita] Acad. *quod autem si de mea vita;* Incert. *Quod aut si de cet.* quomodo Gruterus et Jac. Gronovius. iidem *atque actibus,* sine Pronomine, quod et ab omnibus scriptis nostris exsulat: contra edd. *vet.* agnoscunt. *Actus* res gestas interpretatur Glareanus, ut accipit illud Lucani: *licet ingentes abruperit actus.*

Sallustiano, puto, sensu accepit auctor, qui *actiones Ciceronis; actiones Gracchorum* dixit: vide Cat. cap. xliii. n. 1. Iug. cap. xlii. n. 1. Sed Iustin. xxxi. cap. ii. *ad speculandos actus Annibalis legatum in Africam mittit.* Sulpic. Seu. Dial. i. cap. xviii.

invidia gloriam consequatur] Ita omnes nostri Codd. nisi quod Acad. et Remens. habeant *consequatur.* At in Ciceroe recentiores circumferunt *invidiam gloriam consequatur,* eodem sensu. Sed auctor in oculis habuit corruptam lectionem Sallust. Cat. cap. liv. extr. *quo minus petebat gloriam, eo magis illum adsequabatur.* Ita consequitur invidia gloriam, quando Cicero enarrans gloriam suam et praecleara facta invidiam sibi conciliat. quamobrem vulgatam retineo, cum et alibi Crispus *invidiam bonor. sequebatur* ea forma dixerit. vide ad Cat. cap. xii. princ. infra Gudian. per omnem aetatem.

Id vos, si forte offendimini,] Academ. *Id vos si forte offenderim.* et mox succensere debetis. *Id succensere* dixit, ut Cicero quid, aliquid succensere. vide vii. epist. xxiv. n. 4. et notas ad ix. epist. iii. n. 4. Iustin. vii. cap. ii. extr. *ut, quid posthac succensere iure barbaris possent, non haberent.* Infra introduxit Verbum est Ciceronis; sed iste initium introduxit non dixisset. Ex Livii tam. xxxix. cap. xxiii. *inchoata initia* ad Sallust. Iug. adnotauimus.

magnam

magnam expectationem, quod n. Sallustium audituros, sed omnia et vestrae iam, et ipsius aures caleant hominem, qui ne incipiens quid rudimentum; sed ita ingressus est, quae ipse se omnino reliqua aetate det, nisi, uti lulentus sus, cum tur opinione. Non enim pro-

mentitus esse videar] Gudian. *minime mentitus esse videatur;* Academ. *mentitus esse videar.* quomodo Varro v. de L. L. v. *videbatur horam esse tertiam.* vide plur. apud Ducker. ad Flor. ii. cap. vi. n. 45. *lulamen muto, nisi verustiores Codd.* bebunt.

3. *non habere magnam expectationem* Ita Cicero: et de iis omnibus rebus dixit, de quibus singularia expectamus, habere eas magnam expectationem. Cic. Offic. cap. ii. *Sustines enim non parvam expectationem imitandae industriae nostrae.* adde n. epist. i. n. 6. atque Scheffer. ad Phaedr. iv. Fab. xxii. v. 2.

omnia vetera recognituros] recognoscimus, quae sunt nota. Cic. v. Verr. xxviii. *alii cum a multis civibus R. recognoscuntur.* Cassius Cic. xii. epist. xii. p. *Legimus litteras, in quibus mirificum erga me amorem recognoui.* ubi vide nota. Sallustio cognoscere magis placuit. Cat. cap. xlvii. n. 3. et ad cap. xxxv. notata.

aures calent] *calere* illa dicuntur roni, quae exercentur sedulo; ut *calere* frigere, quae minus. Ita et *loca* quae frequentantur, quod non adeo te ad aures transtulit auctor. vide in Sueton. August. cap. lxxi. Male M. cert. *calent.* Acad. *nostrae et ipsius i.* res calent.

minimis rebus posuit rudimentum dem. in min. rebus. Rudimentum posuit finire primam exercitationem; auctum, h. e. gladio ligneo, quo in ludo gladiatorio exercebantur et pueri ad militiam; qui tandem simulacris illis verae pugnae positi imitabant. Hinc et Livius, Quo-

ac parent
cere, cui
ndeat, vt
t, vt tu,
tur, vita
m? ma-
que no-
tori re-
mores,
acitatis,
quam
o ope-
mini-
habere

stor, qui
orm di-
cap. xii.
ulandos
u mittit.

omnes
ement.
corone
a gloria
stor in
m Sal-
petbat
er, ita
Cicero
fatta
a vol-
a diai-
t. vi-
dian.

Id
v de
quid,
n. 4.
cap.
in re
utro-
ini-
ta-
Sal-

III

nam expectationem, quod nullum vos sciatis nouum crimen in
stium audituros, sed omnia vetera recognituros, quis et meae,
ntiae iam, et ipsius aures calent. Verum eo magis odisse debetis
nem, qui ne incipiens quidem peccare minimis rebus posuit
mentum; sed ita ingressus est, vt neque ab alio vinci possit, ne-
ipse se omnino reliqua aetate praeterire. Itaque nihil aliud stu-
nisi, vt lutulentus sus, cum quouis volutari. Longe vero falli-
ppinione. Non enim procacitate linguae vitae sordes eluuntur:

uturus esse videar] Gudiani. *minime*
esse videatur; Academ. *mentitum*
esse. quomodo Varro v. de L. L. Vbi
batur horam esse *tertiam*. vide plura
Ducker. ad Flor. ii. cap. vi. n. 45. ni-
muto, nisi vetustiores Codd. iu-
ant.

non habere magnam expectationem]
Cicero: et de iis omnibus rebus dici-
de quibus singularia expectamus, ha-
as magnam expectationem. Cic. iii.
cap. ii. Sustines enim non paruum ex-
tationem imitandas industriae nostrae.
cap. i. n. 6. atque Scheffer. ad Phaedr.
lib. xxii. v. 2.

omnia vetera recognituros] recognosci-
ae, quae sunt nota. Cic. v. Verr. cap.
alii cum a multis ciuibus R. recogno-
runtur. Cassius Cic. xii. epist. xii. princ.
as litteras, in quibus mirificum tuum
amorem recognoui. vbi vide nota.
Sallustio cognoscere magis placuit. vide
cap. xlvii. n. 3. et ad cap. xxxv. n. 2.

aures calent] calere illa dicuntur Cice-
ae, quae exercentur sedulo; vt contra
re, quae minus. Ita et loca calent
ae frequentantur, quod non adeo infici-
al aures transtulit auctor. vide interpp.
ton. August. cap. lxxi. Male MS. In-
allent. Acad. nostrae et ipsius iam au-
alent.

minimis rebus posuit rudimentum] Aca-
ad fin. in min. rebus. Rudimentum ponere est
re primam exercitationem; a rude de-
ctum, h. e. gladio ligneo, quo tirones
ludio gladiatorio exercebantur: immo
pergeri ad militiam; qui tandem rude et
malacris illis verae pugnae positis, ferro
labant. Hinc et Liuius, Quinctilia-

nus, Iustinus *rudimentum* ponere, deponere
dicunt: vide Io. Voss. ad Iustin. vii. cap. v.
n. 3. et Gronou. ad ix. cap. i. n. 8. Noster
infra n. 12.

praeterire] Ita Auct. de Rep. Ordin
praetergredi, pro praegredi, anteire, posuit.
vt lutulentus sus, c. q. velitari] volutari
omnes omnino nostri codd. verr. At sus
non legitur in Academ. neque in edd. Ve-
netis, quae praeterea *luculentus* scribunt.
proxime ad emendationem Lippii iii. Var.
Lect. cap. xv. nisi vt *luculentus cum quouis*
velitari: quod quidem superioribus ele-
ganter consonat. Neque tamen ab libris
recedo. nam *sus* vocabulum excidit per
terminationem *ut lutulentus*, quae vera et
propria adpellatio. Aufonius Epist. xii. ed.
Vinet. *sus lutulenta fugit*. Lactant. iii. cap.
viii. *Verum, inquit obscenus canis, aut sus*
ille lutulentus. Id. iv. cap. xvii. de sue: *est*
enim lutulentum hoc animal et immundum.
Hinc et Cic. pro Sext. Rosc. Comoed. cap.
vii. *persona illa lutulenta, impura, inuisa,*
cum obseruatione Passeratii. VOLVTARI
autem valde proprie de lutulento illo ani-
mali dici, docebit illustriss. Scaliger Con-
iect. ad Varron. pag. 156. de personis ita,
vt nostrates *überwerffen*. Iustin. xii. cap. xvi.
n. 2. *visa per quietem est cum ingenti serpente*
volutari. ibi frustra *voluptari* MSS. sed
scias, etiam Venetam 1493. hoc loco habe-
re *voluptari*: nimirum vt *temptare*, aliaque
in membranarum visuntur. Seneca Epist. cxiv.
ad fin. *nec illi tam gratum est abundare in-
cundis, quam acerbum, quod . . . non cum*
omni exoletorum seminarumque turba con-
uolutatur, qui ad rem Veneream retulisse
videtur. nempe in vtraque illa notione et
iurgii, et delectationis verbum istud pas-
sim reperitur.

Rrr rrr 3

sed

sed est quaedam calumnia, quam vnusquisque nostrum testante animo suo fert, de eo, qui falsum crimen bonis obiectat. Quod si vita istius memoriam vicerit: illam P. C. non ex oratione, sed ex moribus suis spectare debetis. Iam dabo operam, quam maxime potero, breui vt faciam. Neque haec altercatio nostra vobis inutilis erit, P. C. Plerumque enim resp. priuatis crescit inimicitia; vbi nemo ciuis, qualis sit vir, potest latere.

II. 6 Primum igitur quoniam omnium maiores Crispus Sallustius ad vnum exemplum et regulam quaerit, velim mihi respondeat, numquid, quos protulit Scipiones et Metellos, vel Fabios, ante fuerint aut opinionis, aut gloriae, quam eos res gestae suae, et vita innocen-

4. *calumnia, quam . . . fert*] *Calumnia* est fere interpretatio malitiosa, vt alibi adnotauimus. Hic eleganter addit *calumnia quaedam*. h. e. interpretatio alia verborum, quam voluit, qui dixit. Nempe, qui audiunt procacem linguam et multa delicta alterius (vt Crispus in Cicerone fecerat) arguentem, non credunt propterea, quod adeo procax sit; sed potius in ipsum retorquent, *testante animo*, h. e. quia memoria tenent, quam ille, qui dicit, turpiter vixerit. Est sane singularis elegantia huius periodi, et adfectauit eleganter loqui, quisquis fuerit auctor, vt Cicero nem suum, quem fortasse melius, quam Sallustium, tenebat, magis etiam amabat, scitissime ageret. Sed dictio, *calumnia, quam fert paullo rarior est*. *Calumniam* ferre dixit pro arguere aliquem, aliter loqui, ac res sit; siue ostendere, obiectionem falsam esse, et in auctorem recidere. Quod si recte sese habet, non peccauit Manutius cum Coelii Epist. viii. n. 1. *Scito C. Semprium Rufum, Rufum mel ac delicias tuas, calumniam maximo plausu tulisse*, interpretatur accusasse de calumnia, h. e. ostendisse, quod accusator sese falso accusauerit. ita certe proxima melius cohaerent, quam cum ea expositione, quam nos etiam olim cum Gronouio amplectebamur.

aliam non ex oratione, s. e. m. suis sp.] Ita omnes nostri MSS. et edd. vet. In Ciceronis operibus circumferunt, *illam non ex moribus, sed suis ex moribus* cet. Vincit vita memoriam duplici significato, dum non meminimus, qualis vita eius fuerit; dum

plura in vita sunt mala, quam quae meminimus. Posterior significatus est frequentior: priorem auctor adfectasse videtur. *Illam* sensus requirit.

5. *vt breui id faciam*] Inter Tullii opera legitur, *vt breue id faciam*. Et *breue* quidem in omnibus nostris libris legitur. Sed iidem habent: *breue vt faciam*, atque ita vet. cod. Glareani.

6. *ad vnum exemplum et regulam*] Crispinus cum in corrupta ed. reperisset *et regnum*, diu se haesitasse fateatur; tandem inepte interpretatur. Sensus apertus est, quoniam Scipionum Fabiorumque meminit Sallustius, qui vere nobiles homines fuerint, eundem ait, omnium maiores ad vnum exemplum quaerere. h. e. exigere, vt omnium bonorum ciuium maiores tales sint, quales fuerint Scipionum cet.

quos protulit, Scipiones et Metelli] Sic edd. vulgatae et vet. Venetae. At rectius MSS. et Metellos; Gudian. vel Fabios addit, quomodo iam in Cicerone ediderunt. Ita vero Cicero, Lilius et ipse Sallustius solet. Vide interim ad Iug. cap. xiv. n. 11. et ad cap. lxxix. n. 4.

aut opinionis, aut gloriae] *Opinio, existimatio* vocabula sunt media, et tam in malam partem, quod Bernegger. ad Iustin. xii. cap. v. n. 8. et Io. Vorst. ad Valer. Max. i. cap. viii. extr. 8. pag. 72. docebunt; quam in bonam significant, vt hoc loco. Caesar vi. Gall. cap. xvi. *tantum esse nomen et opinionem exercitus R. Ariouisto pulso et hoc notissime praelio facto . . . vt opinione et*

tillume

illume acta commendauit? quod dignitatis, cur non aequae de nobis illustres sunt, et vita integerrime Sallusti, ortus. quod si esses; non ret. Ego meis maioribus virtute fuerint, a me accipiant initium turpiter egisti, magnas offudisti te ciues, certe venerint in obliuione nos obiectare. Satiis est enim, maiorum opinione niti, et ita vitae initium, et virtutis exemplum, P. C. qui iam decesserunt, on cum iis, qui mecum vna in republica in honoribus petendis nimis ambitionem, cuius me principum contra leges, cuius primos ordines magistratibus, aut in vindicandi

amicitia populi R. tuti esse possint. Sulp. Sen. ii. Hist. cap. vii. *Daniel illustri opinione compertus*: vbi vide Vorstium. a Tennul. ad Frontin. i. Strateg. cap. i. n. 1. *nominis et dignitatis*] *Nomen* eadem ratione apud Caesarem l. c. Plinius vii. ep. xx. *homines non nullius in litteris nomen*. Quintil. i. cap. ii. *peruenisse me ad aliud nomen ingenii*. Ipse Cicero ita aliquot Sallustius, *nomen gloriamque*, Iug. xviii. n. 12.

aeque de nobis existimetur] Omnes nostri MSS. omittunt Praepositionem *de*, intellige nobis aequae hoc initium nominis dignitatis esse. Mox iidem Codd. *ciecere*. quod Gruterus debebat auertere. qui, credo, propter proxima quantia ab librariis *to sunt* omisum existimauit.

7. *tae turpit. pigerez*] quia nobili quisque quam optimos liberos habuit. vide Sallust. Iug. cap. lxxxv. n. 1. *virtute mea praeluxi*] h. illustri virtute mea, vt iam noti sint. quae egregia laus M. Catonis apud Cic. ii. cap. xvi. Similia etiam Plinius. Gudian. *in tuis vitae . . . obsudisti*. *offendisti*. *Offundere tenebras*, eadem ex Cicerone nota sunt.

tante ani-
od si vita
moribus
tero, bre-
rit, P. C.
no ciuis,
ustius ad
at, num-
fuerint
inocen-
que me-
ur est fre-
tasse vide-
illi opera
breui qui-
tur. Sed
atque ita

acta commendauit? quod si hoc fuit illis initium nominis et
cur non aequae de nobis existimetur? cuius et res gestae
sunt, et vita integerrime acta. Quasi vero tu sis ab illis viris, 7
ortus. quod si esses; nonnullos iam tuae turpitudinis pige-
Ego meis maioribus virtute mea praeluxi; uti, si prius noti non
erant, a me accipiant initium memoriae suae: tu tuis vita, quam
inter egisti, magnas offudisti tenebras; ut etiam, si fuerint egregii
certe venerint in obliuionem. Quare noli mihi antiquos vi- 8 III
lectare. Satius est enim, me meis rebus gestis florere, quam
opinionem niti, et ita viuere, ut ego sim posteris meis nobili-
tatem, et virtutis exemplum. Neque me cum iis conferri de-
P. C. qui iam decesserunt, omnique odio carent, et inuidia; sed
iis, qui mecum una in republica versati sunt. Sed si fuerim aut 9
honoribus petendis nimis ambitiosus; (non hanc dico popularem
ambitionem, cuius me principem confiteor, sed illam perniciosam
contra leges, cuius primos ordines Sallustius duxit) aut in gerendis
lustratibus, aut in vindicandis maleficiis tam seuerus; aut in tuen-

cia populi R. tuti esse possint. Sulpic.
Hist. cap. vii. Daniel illustri opinio-
persetur. vbi vide Vortium. adde
ad Frontin. i. Strateg. cap. i. n. 10.
nominis et dignitatis] Nomen eadem no-
apud Caesarem l. c. Plinius vii. epist.
homines non nullius in litteris nominis.
Hist. l. cap. ii. peruenisse me ad aliquod
ingenii. Ipse Cicero ita aliquoties.
Sallustius, nomen gloriamque, Iug. cap.
n. 12.
que de nobis existimetur] Omnes no-
MSS. omittunt Praepositionem de. In-
ge nobis aequae hoc initium nominis et
tutis esse. Mox iidem Codd. sunt
ere. quod Gruterus debebat animad-
ere. qui, credo, propter proxime se-
ria ab librariis to sunt omisum esse,
limauit.
tua turpit. pigeret] quia nobilissimus
que quam optimos liberos habere vo-
vide Sallust. Iug. cap. lxxxv. n. 16.
virtute mea praeluxi] h. illustraui eos
mea, ut iam noti sint. qualis illa
laus M. Catonis apud Cic. iii. Offic.
xvi. Similia etiam Plinius. Infra
lian. tu tuis vitae... offudisti. Academ.
offudisti. Offundere tenebras, caliginem,
ex Cicero nota sunt.

8. rebus gestis florere] Corn. Nep. Milt.
princ. Cum et antiquitate generis, et gloria
maiorum, et sua modestia vnus omnium ma-
xime floreret. ita ille aliquoties. item Iu-
stin. xliii. cap. v. n. 4. Rem eandem plu-
ribus demonstrat Marius Iug. cap. lxxxv.

et inuidia] Descriptum hoc ex Demo-
sthenis Or. de Corona pag. 357. quem lege.

9. Sed si fuerim] Guilielmus, teste Gru-
tero, coniecerat: Etsi fuerim. Mallem
ego, extrusa Coniunctione si, Sed fuerim.
Cui formulae eleganter infra at respon-
det. vide Sall. Iug. cap. xxiv.

popularem ambitionem] Popularis ambi-
tio in vltio est apud Iustin. i. cap. i. quos ad
fastigium huius maiestatis non ambitio po-
pularis, sed spectata inter bonos moderatio
prouehat. Vopisc. Aurelian. cap. xv. pe-
rierunt castra illa tempora, et magis ambitio-
ne populari peritura sunt. Auctor in me-
liorem partem sumit, pro studio omni
populo R. gratificandi: quemadmodum
ipse Cicero in de L. Agraria semet popula-
rem consulem nominat. Contra ambitio
contra leges est ambitus, aut malis artibus
fauorem populi acquirendi studium, quod
maxime in honoribus petendis manifesta-
tur. vide Cic. i. Offic. cap. xx. et xxv.

da

credo, ut: At
torum
scripsi
An
ntum
histo-
entiri,
m in-
pudi-
turpe
ius
heri
inens.
d Cic.
u pal-
adian.
m in-
ert. in
quod
ne in
loco
Rep.
anto
repa-
e po-
nitur,
alteri
xvi.
z, ni-
tera-
Vide
ag.
ita-
dde
nes
es-
in-
ta
ita
ur
nis
n-
m

egregium, qui non his artibus et disciplinis sit eruditus? An
putas esse rudimenta et incunabula virtutis, quibus animi ad
cupiditatem aluntur? Sed minime mirum est, P. C. si homo,
desidia ac luxuriae plenus sit, haec ut noua atque inusitata mi-
Nam quod ista inusitata rabie perulenter in uxorem, et in fi- 13
meam inuasisti, quae facilius se mulieres a viris abstinerunt,
tu vir a viris; satis docte ac perite fecisti. Non enim me spe-
mutuam tibi gratiam relaturum, ut vicissim tuas compellarem.
enim satis es materiae habens: neque quidquam turpius est
virtutis, quam tu. Multum te vero opinio fallit, qui mihi putasti 14
inuidiam ex mea re familiari: quae multo mihi minor est,
habere dignus sum. Atque utinam ne tanta quidem esset
ta est; uti potius amici mei viuerent, quam ego testamentis eo-
locupletior essem! Ego fugax, Crispe Sallusti? Furori tribuni 15
elle exulat *nocens*, quod ex Glossa
et qui egent patrocinio eloquen-
nocentes sunt. In sententiam lege
de Orator. cap. v. aliis. ipse Cice-
rudimenta et incunabula virtutis] de ru-
lege supra notata n. 3. rudimenta
dixit etiam Lactant. iv. cap. xxiv.
modo incunabula Iustinus xii. cap.
6. Si non solum tirocinia, verum et in-
bula in ipsis castris posuissent. Cicero,
bula oratoris, sed cum addito quasi.
incunabula doctrinae. Mox desidia
more Ciceronis, quem iam veteres
obseruauerunt. Incert. et Re-
rudimenta scribunt.
rabie per. in uxorem... inuasisti] No-
bet dicendi genus Glareanus, inua-
uxorem. Nescio, an ob geminatam
positionem: cum tamen Cic. ii. Offic.
inuasere in remp. dixerit; quomo-
Crispus Iug. cap. xxxii. n. 4. An pro-
sensum. sed ut ille constet, iunge ra-
madere. De verbis enim perulantio-
de maledictis et importuna elo-
dicitur *rabies*: inde *rabulae*, cani-
cundia, alia talia elogia valde oppor-
tuna. Mart. Capella Lib. ix. ad fin.
rabidum quem videre saecula Iurgiis
blatteratus pandere. vide supra ad
fragment. Glareani cod. vet. ut et A-
meam omittunt.
mulieres a v. abstinerant] ita Academ.

et edd. Ciceronis. Sed reliqui MSS. et
impressi vett. *mulieres se. Mulierum absti-*
mentia a viris eo laudabilior est, quia illis
plus, quam viris, libidinis adtribuunt. vide
ad Sallust. Cat. cap. xxv. Academ. abstinent.

mutuam tibi gratiam relaturum] Gratia
in malam partem. Seneca de Clem. cap.
xvii. et non retulisse laedentibus gratiam, infir-
mitas videtur, non clementia. vbi vide Gro-
nouium.

et vicissim tuas compellaturum] Omnes
MSS. et edd. vett. ut vic. t. compellarem. at-
que ita iam ediderunt in Cicerone. Gu-
dian. tuos non male.

satis es materiae habens] Academ. est. es
habens, pro habes, ut Terent. Andr. A. iv.
Sc. v. v. 36. ut tu sis sciens. quomodo Grae-
ci Latinique persaepe. Cicero: Est lo-
quens, et alia similia protulit. vide ad Sal-
lust. Iug. cap. xxxi. n. 19. Plaut. Poen. A. v.
Sc. ii. v. 78. ut tu sis sciens. Catullus Carm.
lxiv. Est coercens. Sidonius ii. epist. x. sis
meminens. vbi vide Sauaronem. Imitati
sunt haec veterum Pontanus, Lipsius, quod
exemplis ostendit haud vulgari laude di-
gnus Vechnerus ii. Hellenolex. cap. ix. p.
341. sqq. Infra Incert. domui tuae. de quo
ad Cat. diximus.

14. *Multum te vero opinio fallit] Remen-*
et Academ. Multum vero te, opinor, fallit.
infra omnes MSS. et edd. vett. quam habe-
re dignus sum, non fin. Respondet De-
clam. super. n. 9.

Sss sss

pl.

pl. cessi: vtilius duxi, quamuis fortunam vnus experiri, quam vniuerso populo R. ciuili esset dissensionis causa: qui, posteaquam ille suum annum in rep. perbacchatus est, omniaque quae commouerat, pace et otio resederunt; hoc ordine reuocante, atque ipsa Rep. manu retrahente me, reuerti. Qui mihi dies, si cum omni reliqua vita conferatur, animo quidem meo superet, cum vniuersi vos, populusque R. frequens aduentu meo gratulatus est. Tanti me fugacem, mercenarium patronum hi aestimauerunt.

IV.16 Neque hercule mirum est, si ego semper iustas omnium amicitias existimaui. Non enim vni priuatim ancillatus sum, neque me addixi: sed quantum quisque reip. studuit, tantum mihi fuit aut amicus

15. *Favore tribuni pl. cessi*] Clodii, famosissimi inimici Ciceronis, qui ob eam causam, ut Ciceronem in exilium pelleret, ad plebem transiit. Plutarch. Caesar. p. 714. adde Vellei. Pat. II. cap. XLV. ibique Boetlerum.

quamuis fortunam vnus] Acad. q. fortunam vniam. quamuis a quibus. Sed Cicero etiam extra talem compositionem eleganter quamuis adhibere solet, quod ad Sall. Cat. docuimus. Consilium illud optimorum semper ciuium fuit, quod et Catilina simulat apud Sall. cap. XXXV. n. 2.

qui, postquam ille suum annum in rep.] Academ. qui tribunus postquam. Male. nam qui ad Ciceronem pertinet, et ad Verbum reuerti. MSS. et edd. vet. suum annum. Sed Gudian. qui posteaquam ille suum in rep. perbacchatus est. Recte emendarunt, suum annum, quae sollempnis est Latinorum formula, ut iam alibi monstrauimus. Perbacchari Ciceronis verbum est, quomodo bacchari Sueton. Calig. cap. LVI. princeps ita bacchantem atque grassantem non desuit plerisque animus adoriri.

pace et otio resederunt] Gudian. et Acad. residerunt. Cicero, residet timor, impetus. Sic Celsus IV. cap. V. residet instatio.

animo quidem meo superet] superet omnem meam vitam, et quam ea nactus sum gloriam.

vos populusque R. gratulatus est] Mera Ciceronis imitatio. ita ille pro Rabirio: vos, vos, inquam, ipsi et Senatus restitit. ad XIII. Epist. LXI. n. 3. Sallust. Jug. cap. XLIII.

n. 4. ADVENTU MEO vel intelligitur, inquit Badius, in, vel Ablatiuus pro Datiuo positus est. Prius verum. Ponunt enim sextum Casum et intelligunt sub. Cic. V. epist. XVII. n. 3. et proxime recenti aduentu meo, cum rem aliter instituant offendissem, ac mihi placuisset, si adfuisset: tamen nulla in resaluti tuae desui. vbi vide. Caesar V. Gall. cap. VIII. Caesar solis occasu naves soluit. Remens. congratulatus est.

16. si ego semper iustas o. a. existimaui] Crispinus si exponit quandoquidem, ut haec ad superiora retulisse censendus sit, quasi ea causa omnes reditui Tullii fauores fuerint, quod ille omnium amicus fuerit: de qua notione particula diximus ad Cic. XII. epist. XII. n. 5. Sed qui haec protius separant, ut fecit Gruterus, si, pro quod accipiunt. quomodo mox n. 17. itaque non est mirum, si nullius amicitia vsus sum etc. Et hoc in primis post verbum miror: quo pecto etiam nisi, pro quod non adhibent, ut in illo: mirum; ni cauet. Cic. de Harusp. Resp. cap. V. Non mirum, si hoc vobis ridiculum videtur. quomodo ille sapientule. Ergo iustas amicitias existimare concisa locutio est, pro iustas esse debere, aut iustas, eas demum amicitias existimaui. vide ad Cat. cap. X. n. 3. quod itidem ex Cicerone fluxit. IV. epist. IV. n. 14. qui fortasse arbitraretur, me hanc rem, non putare. Clarius Seneca de Tranqu. cap. X. si volueris malam putare vitam potius, quam inuidiosam facere. vbi plura Gronouius.

tantum mihi fuit aut] Academ. mihi tantum fuit, etc. atque ita legitur inter Cice-

aut

aut inimicus. Ego nihil plus vatorum audacias nutriuerunt. arma sua timeri voluerunt. Ego nihil pro vobis: multi ex vobis sunt. Itaque non est mirum, si perpetuo reip. amicus fuit: ne nio reo patrocinium pollicitum aut Bibuli patientiam culpauit, enim laudes egregii ciuis, et obiectis, temeritas tua reprehenda. Plura dicerem, si apud alios mihi vos, quos habui omnium ad rerum testimonia adsunt, quid

Nunc ad te uti reuertar, S. ronis opera. Ceterum omnes edd. aut amicus, aut aduersarius.

audacias nutriuerunt] Acad. aud. runt; Edd. Venetae, metuerunt, quod Gruterus in Cicerone: vnde factum illic longe diuersa interpunctio interretur, quae omnem elegantiam ita rumpit, ut nihil possit supra. R. longe Gudian. Remens. Incert. ceteri edd. nutriuerunt. nempe ita pax, et cia priuatorum, ad miscenda omn respiciunt, quam nutriuerunt, quatis, ope, consilio adiutores fuerunt uatos vocat Caesarem maxime et q factione, quoniam sine publico res suas egerunt. Atque ita A. Rep. Ord. et M. Tullius variis locis nihil timui, nisi leges] Elegantiu stio timere leges, et vsus est eadem Car. cap. LI. n. 24. vbi vide.

ex vobis potentia freti] Acad. ex vobis potentia nostra freti contet. Verumque additamentum est. vestra, pro vestra scripsit, quipretari voluit illud ex vobis, quod editores satis intellexerunt. potentia est potentia a vobis data, ex testata: et elegantiam quaerit in tione ex vobis, in vos: qualem nem Tullius commendat, et rum orationis facere docuit. illustramus iam ad Cic. III. epist. Quis enim ad me non perscriptus

amicus. Ego nihil plus volui valere, quam pacem; multi pri-
 uorum audacias nutriuerunt. Ego nihil timui, nisi leges: multi
 sua timere voluerunt. Ego nunquam volui quidquam posse,
 pro vobis: multi ex vobis potentia freti, in vos suis viribus abusi
 sunt. Itaque non est mirum, si nullius amicitia usus sum, qui non
 perpetuo reip. amicus fuit: neque me poenitet, si aut petenti Vati-
 nio patrocinium pollicitus sum, aut Sexti insolentiam repressi,
 Bibuli patientiam culpaui, aut virtutibus Caesaris faui. Hae
 laudes egregii ciuis, et vnicae sunt. Quae si tu mihi uti vitia
 tuis, temeritas tua reprehenditur, non mea vitia culpabuntur.
 Si dicerem, si apud alios mihi esset differendum, P. C. non apud
 quos habui omnium actionum mearum monitores. Sed, vbi
 eorum testimonia adsunt, quid opus est verbis?

Nunc ad te uti reuertar, Sallusti, patremque tuum praeteream: 19. V.

opera. Ceterum omnes edd. vett.
 amicus, aut aduersarius.

audacias nutriuerunt] Acad. aud. timue-
 runt; Edd. Venetae, metuerunt, quomo-
 do. Ceterum in Cicerone: vnde factum, ut
 longe diuersa interpunctio inuehe-
 rit, quae omnem elegantiam ita cor-
 rumpt, ut nihil possit supra. Rectius
 Gudian. Remens. Incert. ceteraeque
 nutriuerunt. nempe ita pax, et auda-
 cia priuatorum, ad miscenda omnia sese
 applicunt, quam nutriuerunt, qui decre-
 tione, consilio adiutores fuerunt. Pri-
 uatus vocat Caesarem maxime et qui ex ea
 actione, quoniam sine publico consilio
 suas egerunt. Atque ita Auctor de
 Rep. Ord. et M. Tullius variis locis.

nihil timui, nisi leges] Elegantissima di-
 scere leges, et usus est eadem Crispus
 Cat. cap. LI. n. 24. vbi vide.

ex vobis potentia freti] Academ. multi
 ex vobis potentia nostra freti contra in vos
 est. Verumque additamentum ex Glossa
 est. nostra, pro vestra scripsit, quo inter-
 pretari voluit illud ex vobis, quod nec alii
 tales satis intellexerunt. potentia ex vo-
 bis est potentia a vobis data, ex vobis pro-
 fecta: et elegantiam quaesivit in opposi-
 tione ex vobis, in vos: qualem oppositio-
 nem Tullius commendat, et ad Nume-
 rian orationis facere docuit. Alterum
 monstrauimus iam ad Cic. in. epist. xiii. n. 2.
 Quis enim ad me non perscripsit, te non so-

lum auctoritate orationis, sententia tua, qui-
 bus ego a tali viro contentus eram: sed et
 iam, cet.

17. petenti Vatinio] Vide de his Declam.
 superiorem n. 16.

haec enim laudes egregii c. e. v. sunt] Sic
 MSS. Alii enim omittunt; quidam alieno
 loco ponunt. Sed Venetae edd. haec o-
 mnia in exilium miserunt. Guilielmus
 pro vnicae, malebat vnici. Vtrumque non
 male. laudes vnicae sunt praecipuae, po-
 tissimae. ita Cic. de Senect. cap. xvii. elo-
 gium vnicum. vbi vide Graeuum. Eutrop.
 ix. cap. viii. vir vnicae moderationis et cini-
 litatis, cum nota Cellarii, qui et aliis locis
 hanc significationem iam adstruxit.

18. apud alios mihi esset dicendum] Sic
 quidem omnes edd. recentiores, sed per
 summam seccordiam. MS. Incert. disceptan-
 dam; Gudian. et Acad. discernendum. Ve-
 netae posteriores, differendum; priores,
 visserendum. Vnde iam patet vere a no-
 bis scriptum esse differendum. atque ita
 Caro semel atque iterum apud Sallust. Cat.
 cap. LII.

actionum mearum monitores] Acad. ac-
 cusationum. male. Actiones Ciceronis re-
 cte dici, iam supra probauimus ex Crispo
 nostro. Tullius, actionum auctores testes-
 que habere dixit: idemque auctorem et mo-
 nitorem coniungit. non male, vide nostra
 ad Sall. Iug. cap. LXXXV. n. 10.

Sss sss 2

qui

qui si nunquam in vita sua peccauit, tamen maiorem iniuriam reip. facere non potuit, quam quod te talem filium genuit. Neque, tu si qua in pueritia peccasti, exsequar, ne parentem tuum videar accusare, quia eo tempore summam tui potestatem habuit, sed qualem adolescentiam egeris. Hac enim demonstrata, facile intelligitur, quam

- 20 petulanti pueritia, quam impudicus et procax, adoleueris. Posteaquam immensae gulae impudicissimi corporis quaestus sufficere non potuit, et aetas tua iam ad ea patienda, quae alteri facere collibisset, exoleuerat; cupiditatibus infinitis efferebaris, ut, quae ipse corpori tuo turpia non duxisses, in aliis experireris. Ita non est facile exputare, P. C. utrum inhonestioribus corporis partibus rem quaesierit, an amiserit. Domum paternam viuo patre turpissime venalem habuit, vendidit. Et cui dubium potest esse, quin mori coegerit eum, quo hic nondum mortuo pro herede gesserit omnia? Neque pudet a me eum quaerere, quis in P. Crassi domo habitet; cum
- [22] ipse respondere non queat, quis in ipsius habitet paterna domo. At hercule! lapsus aetatis tirocinio, postea sese correxit. Non ita est: sed abiit in fodalitium sacrilegi Nigidiani: bis iudicis ad subsellia attra-

19. quod te talem filium g. Similiter Ausonius de Marco Antonino Caes. Epigr. xvii.

Successore suo moriens, sed principe prauo, Hoc solo patriae, quod genuit, nocuit.

te talem habes apud Crispum Iug. cap. cii. n. 5. vide Eod. cap. x.

qui eo tempore summam t. p. b. Gudian. si eo tempore summam tui partem habuerit. Academ. sum. potestatem habuit tui.

tam impudicus et procax Gudian. tam impius et procax. Verum quiuis viderit, scribendum esse cum edd. Venetis, quam imp. et proc. adoleueris.

20. impudicissimi corporis quaestus Gudian. intelligit, quem patiendo, ut mox dicit, impudicitia, seu stupro corporis fecerat, de quo vide Sall. Cat. cap. xxiv. n. 3. ibique notata. Remens. et Gudian. quaestus, sumtus sufficere cer.

aetas tua iam — exoleuerat i. maior natu eras, quam ut ea pati posses. Sic Crispus l. c. aetas quaestui modum fecerat. Apulei. Apolog. pag. 323. pudore dispoliato, flore exoleto, flammis obsoleto. Sensus de cupiditatibus infinitis idem est apud Crispum Cat. cap. xiii. extr.

non est facile exputare Ita recte edd. Cicéron. Contra Sallustianae etiam Venetae

reputare. Alteram firmiter MSS. nostri omnes, praeter Remens. in quo neutrum Verbum conspicitur.

21. venalem habuit, vendidit Et hoc est ex numeris Tullianis. Rem ipsam ab hoc Declamatore mutatus est Auctor haud adeo vetustus Vitae Sallustii: paternam domum vendidit, ut crimine adulterii se redimeret; scilicet, ut cohaerere mendacia.

pro herede gesserit omnia tamquam heres. Plura dabit nota ad Crispum Iug. xxviii.

22. At hercule lapsus est aetatis tirocinio MSS. At hercules. Remens. ad Herculem pedes lapsus est. At est particula Occupationis, uti Ar vero, At eni. vide Cat. cap. li. n. 25. Aetatis tirocinium est prima aetas, simili translatione, qualis illa, de qua supra ad n. 3. Acad. in tirocinio. Non ita est, formula et Cicéronis et Sallustii Cat. cap. li. et Iug. cap. lxxxv.

sed abiit in fodalitium sacril. Nigid. Acad. sed abiit in fodalitium sacrilegi N. Remens. sed abiit in solitium. Gudian. sed in fodalitium sacrilegi aliud Nigidiani. Corrupta haec vix ex sola coniectura emendare audeo: Nec viri docti H. Glareanus et Io. Clericus sciunt, quis ille Nigidianus sacrilegus fuerit. Forte sacrilegi Clodiani filius,

clius, extrema fortuna stetit: et ita sed iudices peierasse, existimarentura adeptus, hunc locum et hunc sibi quoque, sordidissimo homini nora eius clama vos essent, cum omprobrio esset, confessus est, vobis erubuit ora vestra.

Vixeris, uti libet, Sallusti; ege tuorum scelerum conscium esse; nimium exprobrare. Sumus di nostrarum: sed ita experrecti n Audacia tua vincit studia nostra. factum ac dictum turpe, quem n

melius esset ad personam dicentis. Poterunt alia etiam excogitari ab his, quibus otium erit.

extrema fortuna stetit Acad. omittit vocem fortuna stetit, ut extrema stetit ex Proverbio in extrema regula stare, in tremito stare. vide Lipsium ad Senec. Ep. xii. pag. 39. Sensus est apertus.

non hic innoens esse, sed iudices Gudian. omittit Pronomen hic: nec reprehendit Pro peierasse, Academ. peiorasse. forte iurasse, quod et Cicéroni, et Plauto a quo vindicarunt viri docti. v. C. Lang. Fr. Fabrit. ad Cic. iii. Offic. cap. xxix.

23. Primum honorem in quaestura De quaestura, qui erat primus gradus norum, quod Asconius docuit. Gudian. et hunc ordinem despectus, cuius adit quoque, sord. cer. ita et Academ. nisi is omittat. Edd. vett. voce amplius entus est hunc locum et hunc ordinem sum, cuius cer. et illud secutus est Gudian. in aliquot MSS. reperit: nostri respuunt, qui facile illis concederent ex vulgata etiam, aut potius nostrorum librorum scriptura commodus sensu posset. nam non opus est despectum dit cum recentioribus inferre; sed stus mutare in despectus. i. pro nihibuit dignitatem huius ordinis sen quippe cuius aditus sibi quoque pat cum tamen conscius sibi esset, quade vixerit, et quam sit omnibus contaminatus. Ita Cicero in Verres sic ordinem senatorium despectisti.

extrema fortuna stetit: et ita discessit, uti non hic innocens esse, iudices peierasse, existimarentur. Primum honorem in quaerendo adeptus, hunc locum et hunc ordinem despexit: cuius aditus quoque, fordidissimo homini, patuisset. Itaque timens, ne facinus eius clam vos essent, cum omnibus matrum familiarum viris opprobrio esset, confessus est, vobis audientibus, adulterium; neque mitiora vestra.

Vixeris, uti libet, Sallusti; egeris, quae volueris; satis sit, vnum te. **VI** Scelerum conscium esse; noli nobis languorem, et soporem exprobrare. Sumus diligentes in tuenda pudicitia vxorum matrum: sed ita experrecti non sumus, ut a te cauere possimus. Adicia tua vincit studia nostra. Ecquod hunc mouere possit, P. C. Num ac dictum turpe, quem non puduit palam, vobis audientibus,

ut esset ad personam dicentis. Potest et alia etiam excogitari ab his, quibus non erit.

extrema fortuna stetit Academ. omittit. *extrema fortuna stetit*, ut *extrema stetit* sit. Proverbio in *extrema regula stare*, in *extrema stare*. vide Lipsium ad Senec. Epist. pag. 39. Sensus est apertus.

hic innocens esse, sed indices Gudian. Proponit hic: nec reprehendo. *peierasse*, Academ. *peiorasse*. forte *perisse*, quod et Ciceroni, et Plauto aliis vindicarunt viri docti. v. C. Lang. et Fabrit. ad Cic. III. Offic. cap. xxix.

Primum honorem in quaestura Docti *quaesura*, qui erat primus gradus honorum, quod Asconius docuit. Gudian. *hunc ordinem despectus*, cuius aditus is quoque, fordid. cet. ita et Academ. nisi quod mittat. Edd. vet. voce amplius; *despectus est hunc locum et hunc ordinem despectus*, cuius cet. et illud *secutus est* Gruterus in aliquot MSS. reperit: nostri tamen adpugnant, qui facile illis concederent, nisi vulgata etiam, aut potius nostrorum scriptura commodus sensus eliceret. nam non opus est *despectum reddidit* cum recentioribus inferre; sed *despectu* mutare in *despexit*. i. pro nihilo habuit dignitatem huius ordinis senatorii, quippe cuius aditus sibi quoque patuisset: tamen tamen conscius sibi esset, quam fordidè vixerit, et quam sit omnibus flagitiis contaminatus. Ita Cicero in Verrem: *tu ordinem senatorium despectisti*.

clam vos essent Gudian. et Remens. *clam nos*; Acad. *clam nobis*; Incert. *clam vobis*; Edd. Venetae, *ne facinora eius clandestina clara vobis essent*. Male. est enim Ironia, haud indecora. *Clam vos*, ut Cicero *clam iis*; Terent. *clam patrem*. nempe cum utroque Casu construitur.

c. omni. matribus familias opprob. MSS. nostri omnes, *cum omnibus matrum familiarum vestris opprobrio esset*. id vestris per notam scribunt *utris*. Vnde iam in edd. Veneris factum *utris*, quod in membranarum aliquot legisse vult Gruterus. *Matres familiarum* veteres saepe dixisse, exemplis probatum ad Sall. Catilinam. Neque tamen in illa lectione adquiesco. iuuares eandem emendando *opprobrium*.

24. *Sumus diligentes* Apulei. ix. Metam. pag. 786. ed. Lugd. 1604. *Quanto melior Philetaerus adolescens et formosus, et liberalis, et strenuus, et contra maritorum inefficaces diligentias constantissimus*. ibi vide Beroaldum, ut et Pricaeum pag. 510. ubi haec Declamationis verba adscripsit. Ceterum in illo Verbo *exprobrare* deficit Remensis secundus, qui solus has Oratiunculas habuit.

ita experrecti non sumus Gudian. *ita experrecti*. male. *Experrectus*, excitatus, est idem, qui attentus, vigilans. vide notam ad Cat. cap. xx.

factum ac dictum turpe Sic multi, in eis Crispus, *neque facto, neque dicto villo abstinere, quod modo ambitiosum esset*, Iug. cap.

Sss sss 3

adul-

- 25 adulterium confiteri? Quod si nihil pro me tibi respondere voluissim; sed illud censorium elogium Ap. Claudii, et L. Pisonis, integerrimorum virorum, quo usus est quisque eorum, pro lege palam vniuersis recitarem: nonne tibi viderer aeternas inurere maculas,
- 26 quas reliqua vita tua eluere non possit? Neque post illum delectum senatus te vniquam vidimus. Nisi forte in eate castra coniecisti, quo
- 27 omnis sentina reip. confluerat. At idem Sallustius, qui in pace ne senator quidem manserat, postea quam resp. armis oppressa est, et idem victor, qui exsules reduxit, in senatum post quaesturam reductus est. Quem honorem ita gessit, ut nihil in eo non venale habuerit, cuius aliquis emtor fuerit. Ita igitur egit, ut nihil non aequum, ac verum duxerit, quod ipsi facere collibuisse: neque aliter vexauit,

LEIV. n. 5. vbi vide. mox MSS. quem non puduerit. De confessione illa fictitia adulterii vide Scholiast. Hor. 1. Sat. 11.

25. censorium elogium Appii Claudii] Appius Claudius Pulcher et L. Calpurnius Piso censesores fuerunt A. V. 704. iique multos nobilium, in quibus Crispus Sallustius, senatu eiecerunt, si fides habenda Dionii Cass. Libr. XL. pag. 150. Elogium dicit sententiam Censorum, seu titulum et causam, qua de causa senatu eiecerint, ut vel ex Dione constare poterit. Sic elogium exheredationis apud Quintilianum. vide Interpretes Petronii cap. LIII. Hinc est, quod Glossae exponant *notam criminis, titulum criminis*. vide omnino Valesium ad Ammian. xiv. cap. v. pag. 19. et Muncker. ad Fulgent. Mytholog. 1. p. 30. alios.

quisque eorum, pro lege] Glareano suspecta est vox eorum, etiamsi ad Censesores referatur. Sed non aliter intelligi potest, quam de Censoribus: et addidit illa, ne quis alterum Censem alteri obstitisse crederet, ut in aliis fecerat Piso. Pro lege recitarem est tamquam legem; siue quod adeo certum sit illud elogium, siue ut omnes audiant. An pro lege dixit notione pro licentia et potestate mea? Nam lex saepe id Cicero, quod ex lege descendit. An usus est pro lege iungendum?

inurere maculas] Cicerois sunt insamiam, notam inurere: et v. Verrina cap. XLVI. Errabas, cum te maculas fortiorum et flagitiorum tuorum sociorum innocentium sanguine eluere arbitrabare.

26. post illum delectum senatus] Gudian. dilectum; Incert. pro var. lect. decretum. Venetae, illum praetereunt. Cicero: Quod idem facere censesores in delectu dignitatis, et in iudicio ciuium, et in animaduersione vitiorum qui conuenit?

in eate castra] in castra Caesaris. Multi certe equitum et senatorum post illam censoriam notam Caesarianas partes secuti sunt. Auctor Dio l. c. adde 1. de Rep. Ord. cap. III. sentinam reip. Cicerois esse, diximus ad Catil. Sallustii.

27. idem victores, qui exsules] Edd. Venetae et Gryphii: idem victor, qui exsules reduxit. quam lectionem in suis libris etiam offenderat Glareanus, et ob id locum pronunciat corruptum. minus vere. Intellige, et idem victor fuit. Caesarem exsules reduxisse, nempe eos, qui ob suas partes eieci sunt, tum et proscriptos alios ex Caesare, Dione, Suetonio constat.

post quaesturam reductus est] Erat enim moris Romani, ut senatu moti, cum iterum in eum ordinem reciperentur, aliquo honore ornarentur: quod de praetura adnotauimus ad Cat. cap. xvii. n. 3. Et praetorem quidem Sallustium factum esse, ut recuperaret dignitatem senatoriam, tradit Dio Libr. XLII. pag. 209.

venale habuerit] Imitatur Cic. n. Philipp. cap. xxxviii. Omnino nemo vilius rei fuit emtor, cui defuerit hic venditor. Mox igitur deficit in MSS. nostris.

neque aliter vexauit, ac] Gudian. neque aliter vixit. male. vexauit homines, temp.

ac

ac debuit, si quis praedae loco ac stura, posteaquam magna pignora vitae se coniunxerat, vnus iam partis exemplar erat Sallustius, coetus omnium vitiorum excessum, parricidarum, sacrilegorum, piis, coloniis, Italia tota, sicut in ac notissimi, nulla in parte castri ditate rerum nouarum.

At postea quam praetor factus Nonne ita prouinciam vastauit spectarint grauius socii nostri hoc Africam interiori obtinere quantum potuit aut fide nominis Tantum, inquam, P. C. exhaui-

ipsum etiam magistratum, si cum Sallustio loqui voluisset ex Cat. cap. xx. Sed praeterea illa respexit, quod de iis, qui magistratum gerunt, saepissime ita loquantur, in his de his, qui in prouinciis mittebantur. Si quis peculiaris Cicerois dictio, vbi qui non ita bene ponunt. vide nota ad Jug. cap. LXV. n. 2. infra Declam. extr.

28. magna pignora eis dederat] magnam eum ediderat, esse ipsis similem istis suis ostenderat, quod esset aequus, rapax, crudelis, ac ceteri eius factionis. Cicero, minus multa de illi reip. pignora. adde 1. Phil. cap. III. 1. cap. x. n. 20.

Eius enim partis] Raro Cicero expositionem duarum partium partis singulari adhibet pro coetu, factione ho Cic. x. epist. xxxi. n. 5. Cum verceret mihi nullius esse partis. Coecliv. xiv. n. 8. honestiorem sequi partem alibi. Cic. pro Sulla cap. III. in in partem atque parricidarum numer tulit.

tamquam in inuam voraginem] tantam in vniam voraginem. Edd. Gryph. tantum in vniam vor. Acad. inuam voragine. non male, 19. nem voraginem. Sententiam eam similitudine expressit Sallust. XXXVII. n. 5.

dehuit, si quis praedae loco accepisset magistratum. Peracta quae-
posteaquam magna pignora eis dederat, cum quibus similitudi-
ne se coniunxerat, vnus iam ex illo grege videbatur. Eius enim
exemplar erat Sallustius, quo tanquam in imam voraginem
omnium vitiorum excefferat: quidquid impudicorum, cillo-
norum, parricidarum, sacrilegorum, debitorum fuit in vrbe, munici-
paliis, Italia tota, sicut in fretis, subfederant, nominis perditum,
notissimi, nulla in parte castris apti, nisi licentia vitiorum, et cupi-
tate rerum nouarum.

postea quam praetor factus est, modeste se gessit et abstinenter. 29. VII.
ne ita provinciam vastauit, vt nihil neque passi sint, neque ex-
haruit grauius focii nostri in bello, quam experti sunt in pace,
Africam interiorem obtinente? vnde tantum hic exhaustum,
tantum potuit aut fide nominum transiici, aut in naues contrudi-
tum, inquam, P. C. exhaustum, quantum voluit. ne causam dice-

etiam magistratum, si cum Sallustio
voluisset ex Cat. cap. xx. Sed priora
pessit, quod de iis, qui magistratum
erant, saepissime ita loquantur, in pri-
de his, qui in provincias mittebantur.
peculiaris Cicero distio, vbi alii
non ita bene ponunt. vide notam ad
cap. lxxv. n. 2. infra Declam. extr.

magna pignora eis dederat] magna do-
menta ediderat, esse ipsis similem. i. fa-
uis ostenderat, quod esset aequie in-
rapax, crudelis, ac ceteri eiusdem
minis. Cicero, minus multa dederunt
pignora. adde i. Phil. cap. iii. Iustin.
cap. x. n. 20.

partis] Raro Cicero extra op-
tionem duarum partium pars numero
adhibet pro coetu, factione. Pol-
Cic. x. epist. xxxi. n. 5. Cum vero non li-
tibi nullius esse partis. Coelius Epist.
n. 3. bonestorem sequi partem. et sic
Cic. pro Sulla cap. iii. in impiorum
atque parricidarum numerum con-

tanquam in imam voraginem] Gudian.
in vnā voraginem. Edd. vet. et
ph. tantum in vnā vor. Acad. tanquam
in vnā voragine. non male, tq. in imma-
voraginem. Sententiam eadem fere
illudine expressit Sallust. Cat. cap.
viii. n. 5.

coetus omnium vitiorum] Similiter Cri-
spus Cat. cap. xiv. n. 1. omnium facinorum
atque flagitiorum, tanquam stipatorum, cir-
cum se cateruas habebat. vbi vide.

impudicorum, cilonum] Incert. chilonum;
Acad. lenonum; edd. vet. cillonum, quo-
modo scribendum esse Petr. Crinitus vii.
de Hon. Discipl. cap. viii. euincere voluit,
deducens ab antiquo cillere h. e. agitare,
motitare, canum more, atque Cinaedo-
rum. Glossae: Ciloni, ΦΟΖΟΙ.

nominis perditum ac notissimi] Guilielmus
non male: homines perditum a. n. Notus au-
tem etiam in deteriori significatione dici-
tur, pro famoso. Vt Notissimus aleator,
Alconius. notus latro, Cicero. Ita nobi-
lis, conspici et plura verba alia vsurpantur.
vide Schulting. ad Senec. Suas. vii. p. 49.

29. praetor factus] De praetura Sallustii
meminit Dio XLII. pag. 209. et de aduersa
eius fortuna, Appian. ii. Cic. pag. 485. Plu-
tarch. Caes. pag. 732.

Africam interiorem] Numidiam, cui
praefectus est a Caesare. Dio XLIII.

fide nominum transiici] Acad. fidem homi-
num. Male. Edita lectio summam Crispi
auaritiam indicat, qui non contentus nu-
meratam pecuniam rapere, etiam nomi-
nibus pecuniam ab aliis sumere, sibi que
tradere coegit. vide Sallust. Cat. cap. xxxv.

ret,

- 30 ret, festerio duodecies cum Caesare paciscitur. Quod si quidpiam eorum falsum est; hic palam refelle, vnde tu, qui modo ne paternam quidem domum redimere potueris, repente tamquam somnio beatus, hortos pretiosissimos, villam Tiburti C. Caesaris, reliquas possessiones paraueris? Neque piguit quaerere, cur ego P. Crassi domum emissem: cum tu veteris villae dominus sis, cuius paullo ante fuerat Caesar? modo, inquam, patrimonio non comeso, sed deuorato, quibus rationibus repente factus es tam adfluens, et tam beatus? Nam quis te faceret heredem, quem ne amicum quidem suum satis honestum quisquam sibi ducit, nisi similis, ac par tui?

VIII. 32 At hercule egregia facta maiorum tuorum te extollunt: quorum siue tu es similis, siue illi tui, nihil ad omnium scelus, ac nequitiam addi potest. Verum, vt opinor, honores tui te faciunt insolentem. Tu, Crispe Sallusti, tantidem putas esse bis senatorem, et bis quaestorem fieri, quanti bis consularem, et bis triumphalem? Carere debet

[festerio duodecies] Alii festerium. corrupte, vt pluribus ostendit Doctiss. Gronou. iv. de Pec. Vet. cap. iv. Summa est ad nostram pecuniam 25000. Philippeorum.

30. domum redimere potueris] Incert. et Gudian. relinire, quomodo et alii MSS. apud Gruterum, vnde Guilielm. fingeat, retinere. minus eleganter. Edita melior. siquidem et ille redimere recte dicitur, qui debitoribus satisfacit, atque ita prohibet, ne vendere opus sit. vide Sallust. Cat. c. xiv.

tamquam somnio beatus] Erasmus respicere putat auctorem ad id, quod per somnium multi sibi diuissimi videntur, cum lege Chil. i. Cent. vii. n. 87. Notum tamen et aliud prouerbum, quo per somnium ea fieri dicuntur, quorum causae non sunt apertae: quod alii per somnum dicunt.

hortos pretiosissimos] Sallustianos a possessore nominatos. mentio eorum apud Tacitum, Eusebium, Dionem, Vlpianum, Cassiodorum, alios. vide Donat. iii. de vrbe Rom. cap. xxiii.

villam Tiburti] Gudian. villam in Tiburti; Venetae, Tiburtii. Tiburtinam intelligit, eamque fortassis, quam postea Adrianus Aug. splendidius aedificauit. vide Kircher. Lat. antiqu. et nou. P. iii. Mallem autem villam Tiburtem, aut in Tiburte, vt Cicero loquitur. edita enim vitiosa est. Postremum MS. iuuat. Glareanus Tiburi legit. De possessionibus diximus ad Cat. cap. xxxv.

31. sed deuorato] deuorare amplius sonat, quam comedere, et est Ciceronis verbum ii. Philipp. cap. xxvii. Quamobrem desinite mirari, haec tam celeriter esse consumpta. non modo vnius patrimonium, quamuis amplum, vt illud fuit, sed vrbes et regna celeriter tanta nequitia deuorare potuisset.

quis te faceret heredem] Supra enim hic Pseudo-Cicero dixerat, se hereditatibus amicorum diuitem factum.

32. facta maiorum tuorum] Incert. omittit vocabulum maiorum. in Venetis prioribus tuorum bis est expressum.

siue illi tui] Acad. tibi. nihil ad omnium scelus] Edd. Venetae, nihil ad tuum scelus addi potest. quod magis placet. Infra MSS. nostri totidem putas esse.

33. quanti bis consularem et triumphalem] Nimirum Sallustius cum maximo dedecore bis senator factus est, quoniam, vt supra legimus, eo motus est; at Cicero cum magna gloria bis consularis, h. vt consularis in exilium eiectus est, sed statim reuocatus omnes suas dignitates recepit, quod passim ipse pluribus praedicat. Glareanus non debuerat haesitare, aut de Cicrone bis consule cogitare. vide notam ad vi. Hist. Or. Cottae n. 3. triumphalis sibi eodem iure videtur, quoniam mergerat triumphum, neque haec eius gloria exilio suo intercederat, sed cum reditu renouata erat.

34. Carere debet o. vitio] Acad. Gudian. et Incert. Carere decet. vide Iuuenal. Sat. n.

omni

omni vitio, qui in alterum paratus qui non potest verum ab altero au adflecta, omnium cubiculorum in a ter, omnis ordinis turpitudine es, et hoc grauius pati potuimus, quam videamus? Desine bonos petula morbo procacitatis isto vti: des aestimare: his moribus amicum t inimicum habere. Finem dicer grauius offendere animos audito xerunt, quam eos, qui commiser est, non quid Sallustius merito de ego honeste effari possum.

qui non potest verum ab a. a.] h. cui non ab altero vera crimina obici possunt, idem maledicere alteri potest. Suspicio tamen, aliquam subesse corruptionem. 35. in aetate pellex] Sic omnes MSS. vet. edd. Perperam in Cicrone ediderunt, in prima aetate. Nam florem aetatis siue eam partem aetatis viri, quae idonea est ad illa flagitia, praecise aetatis adpellatione venire, supra adnotauimus n. ii.

ciuilis belli memoria] h. e. quasi momentum quoddam, quod dum adspicimus, subit memoria ciuilis belli. id enim te in senatum reduxit. Ita Cicroni fia pro re, quae fidem faciat; terror, pro exitu, qui terrori est; decus, pro homine, qui adfert decus, in vsu sunt. Ita idem le. Verr. cap. lvi. odores dixit, pro rebus odoriferis. ita Seneca Epist. lxxxiii. forem, pro medicamento soporifero. It M. Seneca Suafor. vii. pag. 45. Cicero p cept senatus Romanique nominis titulus vide Gronou. Aufonius Epigr. xxxiv. A etiam saxis nominibusque venit, de scu marmore, quo nomen cuiusdam M. propagare voluerant. Claud. Olybr. v. Nomina annis parturit. i. consules. titela, indicium alia plura obuia erunt tendentibus.

Quid enim grauius] Gudian. quid bis grauius; Incert. et Academ. hoc g

quidpiam paternam iob beatus, possessio domum te fuerat ato, qui- is? Nam is hone- quorum tiam ad- entem. quae sto- e debet ius sonat, verbum n. definite mi- nta. non e amplum, iter tanta enim hic ditatibus et. omit- tis prio- enetae, d magis atus effi. ob.] Ni- edecore pra le- m ma- laris in vocatus i passim us non ae his i. Hist. em iu- phum, interci- an. et at. n. omni

vivitio, qui in alterum paratus est dicere. Is demum maledicit, non potest verum ab altero audire. Sed tu omnium mensarum; 5
bella, omnium cubiculorum in aetate pellex, et idem postea adul-
omnis ordinis turpitudine es, et civilis belli memoria. Quid enim
gravius pati potuimus, quam quod te incolumem in hoc ordine
eamus? Desine bonos petulantissima consectari lingua: desine; 6
probo procacitatis isto uti: desine vnumquemque moribus tuis
aestimare: his moribus amicum tibi facere non potes, videris velle
amicum habere. Finem dicendi faciam P.C. Saepe enim vidi; 7
gravius offendere animos auditorum eos, qui aliena flagitia aperte di-
cunt, quam eos, qui commiserunt. Mihi quidem ratio habenda
est, non quid Sallustius merito debeat audire, sed ut ea dicam, si qua
honeste effari possum.

non potest verum ab a. a.] h. cui non altero vera crimina obici possunt, is enim maledicere alteri potest. Sulpicium, aliquam subesse corruptionem. in aetate pellex] Sic omnes MSS. et edd. Perperam in Cicerone edide-
in prima aetate. Nam florem aetatis, quam partem aetatis viri, quae idonea ad illa flagitia, praecise aetatis adpellata venire, supra adnotauimus n. ii.
civilis belli memoria] h. e. quasi monu-
mentum quoddam, quod dum adspici-
bitur, subit memoria civilis belli. id enim in senatum reduxit. Ita Ciceroni fides, quae fidem faciat; terror, pro exer-
citu, qui terrori est; decus, pro homine, cui affert decus, in usu sunt. Ita idem il-
Verr. cap. lvi. odores dixit, pro rebus carceris. ita Seneca Epist. lxxxiii. soporiferis pro medicamento soporifero. Item Seneca Suafor. vii. pag. 45. Cicero primus senatus Romanique nominis titulus vbi
Gronov. Ausonius Epigr. xxxiv. Mors saxi nominibusque venit, de sculpro more, quo nomen cuiusdam Marcii propagare voluerant. Claud. Olybr. v. 204. Minima annis parturit i. consules. Ita
indiciu alia plura obuia erunt ad-
tendentibus.

Quid enim gravius] Gudian. quid enim
gravius; Incert. et Academ. hoc gravi-

us, quod exstat in edd. Venetis, nec reiice-
re potuimus.

36. morbo procacitatis] Ita principio Declam. primae: si te scirem iudicio magis, quam morbo animi, petulantia ista uti. vbi vide.

moribus tuis aestimare] Tales cuique mores adfingere, quales sunt tui. Terent. Andr. A. iv. Sc. i. Tuum animum ex animo spectavi meo. Heautont. A. v. Sc. i. nisi illos tuo ex ingenio iudicas. Acad. existimare.

his moribus amicum tibi] Acad. his moribus esse tibi et amicum facere; Incert. et Gudian. amicum efficere. De se loqui videtur Cicero. his tuis, Sallusti, moribus me tibi amicum facere non poteris. de qua Ellipsi diximus ad Iug. cap. xiv.

37. gravius offendere animos a.] Egregia profecto sententia, et nostra aetate haud negligenda: iis maxime, qui scriptores libere ac latine loquentes interpretantur. Loco tamen non suo inculcata est ab auctore. vix enim aliquod flagitium et turpe dictu supererit in vita Sallustii, etiam si ille contaminatissimus fuisset, quod non ille apertis verbis iam proposuerit.

non quid S. m. debeat audire] MSS. Incert. et Acad. non quae S. atque eodem modo edd. Venetae. De eo, quod sequitur, si qua respice ad n. 27.